

ESTUDI D'IMPACTE I INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA.
AMPLIACIÓ DELS TALLERS I GARATGES DEL NUCLI 1.800 DE L'ESTACIÓ DE
BAQUEIRA BERET.

Naut Aran, octubre de 2023

ÍNDEX DEL DOCUMENT

1.	DADES BÀSIQUES	5
1.1	ÀREA D'ESTUDI. SITUACIÓ ACTUAL.....	5
1.2	ANTECEDENTS	5
1.3	MARC LEGAL.....	6
2.	PLANEJAMENT I INSTRUMENTS DE PAISATGE.....	7
2.1	PLANEJAMENT TERRITORIAL.....	7
2.1.1	Pla Territorial de Catalunya	7
2.1.2	Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran.....	7
2.1.3	Pla director urbanístic de la Val d'Aran.....	7
2.1.4	Pla Director de les Estacions de Muntanya (PDEM 2006-2011)	8
2.1.5	Planejament municipal.....	9
2.2	ESPais NATURALs DE PROTECCIÓ ESPECIAL.....	10
2.3	CATÀLEG DEL PAISATGE	11
3.	COMPONENTS DEL PAISATGE	15
4.	CAP JACIMENT ES VEU AFECTAT PER LA PROPOSTA NI PELS SEUS ACCESSOS.PAISATGE DEL LLOC I PROJECTE.....	25
4.1	DESCRIPCIÓ I VISIBILITAT DEL LLOC	25
4.1.1	Estructura	25
4.1.2	Anàlisi de la visibilitat.....	34
4.2	VISIÓ INTEGRAL DEL PROJECTE	34
4.2.1	Estat actual	34
4.2.2	Proposta	36
4.2.3	Distribució dels usos a l'edifici.....	37
5.	ESTRATÈGIA, CRITERIS I MESURES D'INTEGRACIÓ.....	38
5.1	LÍNIES ESTRATÈGIQUES D'INTEGRACIÓ.....	38
5.1.1	Adaptar l'ampliació a l'estructura construïda existent. Limitar l'ocupació	38
5.1.2	Actuacions per grans escales d'observació.	38
5.1.3	Millora de la integració dels espais en superfície.....	39
5.2	ALTRES MESURES D'INTEGRACIÓ.....	41
5.2.1	Materials, elements i criteris constructius	41
5.2.2	Plantacions d'apantallament	41
5.2.3	Neutralitzar elements industrialitzats	41
5.3	RESTAURACIÓ GENERAL DE L'ÀMBIT	42
5.3.1	MESURES DURANT LA CONSTRUCCIÓ.....	42
5.3.2	Restauració de les superfícies generades.....	43
6.	CONCLUSIONS	44

Equip redactor

Ignasi Grau Roca | Enginyer agrònom | IGREMAP

Ricard Molina | Enginyer de forests | IGREMAP

Eric Moran Rubio | Ambientòleg | IGREMAP

Nil Marlés González | Geògraf | IGREMAP

Mariana Lessa Raimonda | Arquitecta | IGREMAP

Olga Pérez Cano | Biòloga | IGREMAP

Júlia Serrat Carbó | Ambientòloga | IGREMAP

Candela Martínez | Administració | IGREMAP

1. DADES BÀSIQUES

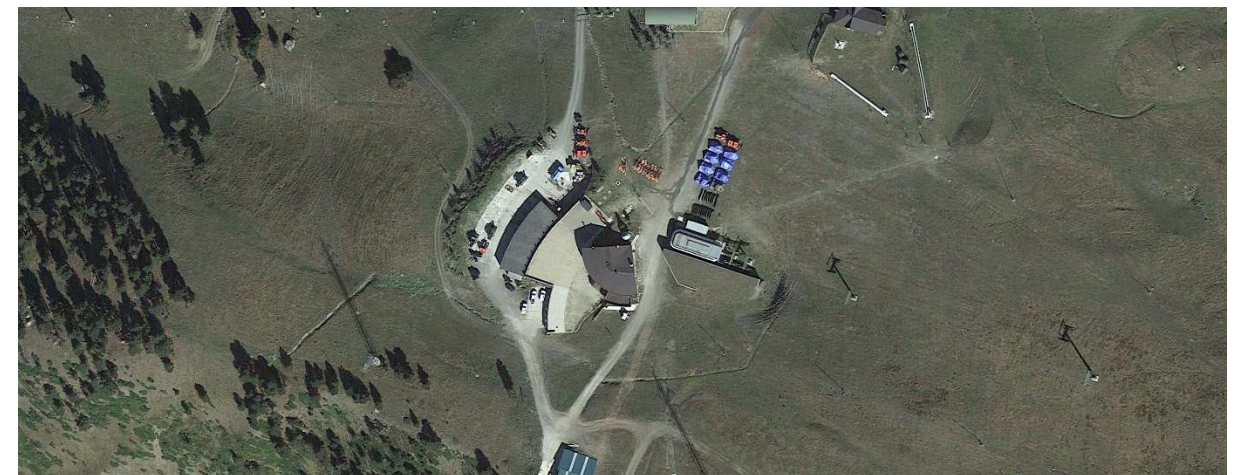
Es redacta el present Estudi d'Impacte i Integració Paisatgística, del projecte de reforma del Bar Restaurant ETH Refugi, a la cota 1800 de l'estació de Baqueira Beret, Vall d'Aran.

L'objecte del present projecte és l'ampliació de la capacitat dels tallers actuals i dels boxes i magatzems de l'estació d'esquí de Baqueira-Beret, per vèncer les dificultats d'accés als mateixos. Ampliant els tallers en la seva ubicació actual.

També es reformaria i milloraria la terrassa associada al restaurant que es troba en el nucli 1.800 de l'estació Baqueira Beret, el qual es troba a la part superior de l'edificació on es troben els actuals tallers.

1.1 ÀREA D'ESTUDI. SITUACIÓ ACTUAL

La zona d'estudi, situada al nucli 1.800 ocupa una superfície aproximada de 7.500 m², i es troba a l'estació d'esquí de Baqueira Beret, al terme municipal de Naut Aran, a la comarca de la Vall d'Aran.

Àmbit del projecte

1.2 ANTECEDENTS

L'estació d'esquí de Baqueira Beret va ser inaugurada l'any 1964, des d'aleshores l'estació ha anat creixent per tal de proporcionar majors i millors serveis als esquiadors segons ha anat augmentant la demanda d'aquesta activitat.

L'any 1965 i 1966 es van inaugurar dos telecadires més que permetien superar desnivells més grans a cada moment. A la campanya 1969-1970 es van afegir els teleesquís, i amb la instal·lació del telecadira de Dossau el 1982, vam concloure la primera etapa del desenvolupament de Beret. El 1988, es va ampliar la zona d'esquí de Baqueira, i al 1990 es va realitzar la inversió més gran fins aleshores, que va incloure millores com els sistemes de producció de neu artificial. No va ser fins al 1996 que Beret va ser incorporat al complex.

L'any 1994 va ser rellevant, ja que es van obrir les pistes a la comarca de Pallars. El 1997, es va ampliar les àrees d'esquí de Baqueira i Beret, facilitant la seva unió. Els telecadires

desembragables, que es van posar en funcionament el 1988, van representar un gran avenç, permetent transportar fins a 3000 esquiadors cada hora. Al començament del nou segle, es van realitzar projectes d'ampliació, com la construcció d'aparcaments i hotels, i s'obria la sortida cap al port de La Bonaigua. Les noves pistes es van posar en funcionament el 2003 i el 2004. També cal destacar l'optimització dels sistemes de producció de neu artificial el 2007.

Finalment, els nous sectors esquiabls de Saumet i Baciver es van inaugurar el 2014 i el 2018, respectivament.

Actualment l'estació té una capacitat de transport de més de 59.000 esquiadors per hora, un domini esquiabls de 2.200 ha, 161 km de pistes esquiabls, 7 km d'itineraris, 10 km d'esquí de fons i 1.101 metres de desnivell.

El manteniment de les pistes d'esquí requereixen d'una maquinària específica com són les retrack, que tenen la funció principal d'allisar la neu. Aquests vehicles de gran volum requereixen d'un espai per al seu manteniment i emmagatzematge, el qual actualment es situa a cota 1.800.

Actualment aquest àmbit no ofereix prou capacitat pel manteniment amb comoditat pel nombre de màquines existents.

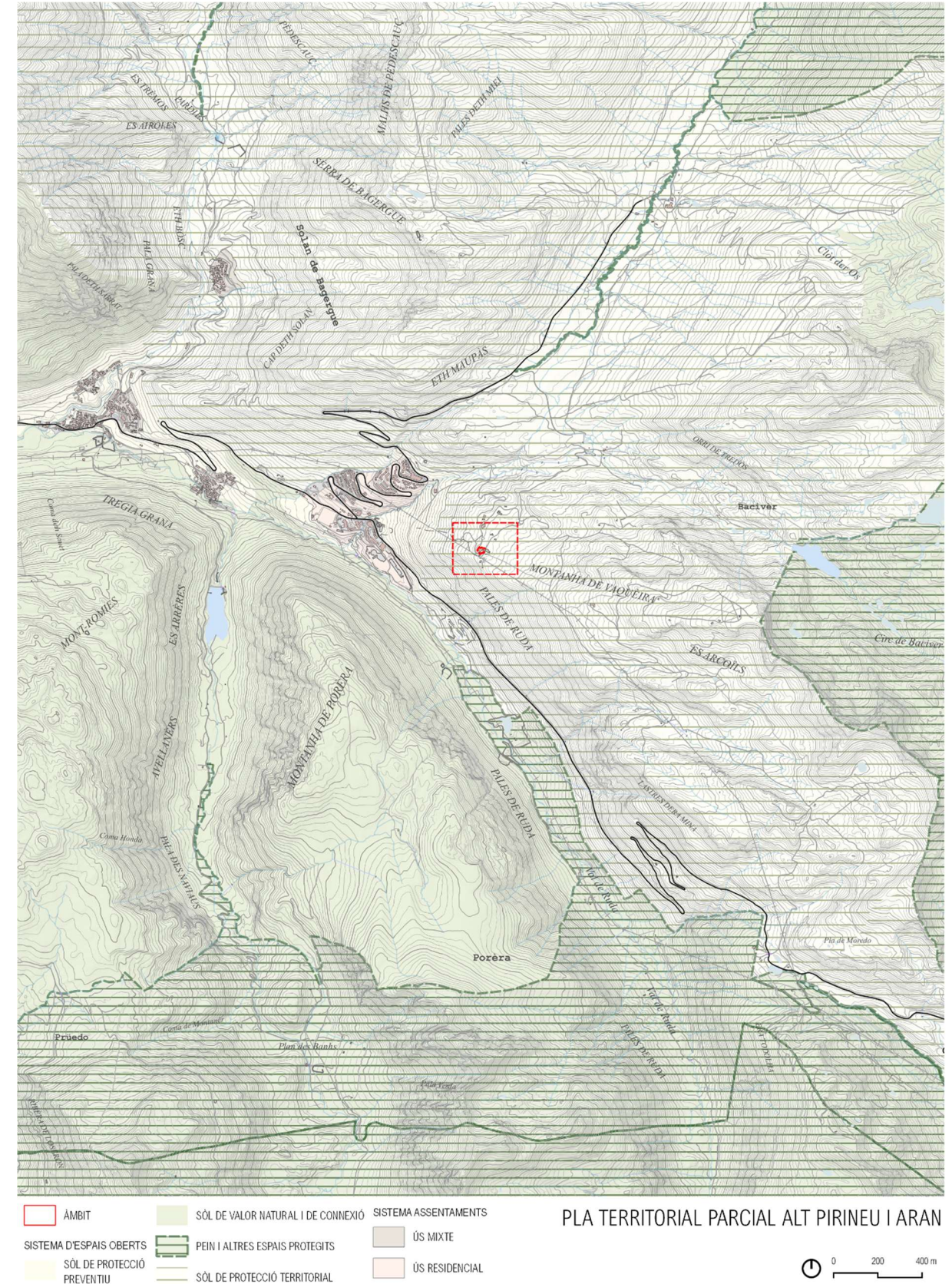
Ahora, la convivència amb la cafeteria 5J, situada sobre els tallers, es complexa, generant una paisatge poc amable. Per altra banda, la gran terrassa generada, no deixa de ser un explanada sense un acurat acabat, especialment fora de temporada.

Aquest fet, coincidint amb la remodelació del taller fa replantejar tot el conjunt d'aquesta part del nucli, millorant la funcionalitat de la cafeteria, i l'increment de capacitat dels tallers.

1.3 MARC LEGAL

Aquest document es realitza en el marc de la legislació vigent, i concretament *Decret 343/2006, de 19 de setembre, que desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge a Catalunya*, que regula el contingut dels estudis i informes d'impacte i integració paisatgística, establint que aquests documents són l'instrument que ha de garantir la consideració dels impactes en el paisatge de certes actuacions, projectes d'obres o activitats.

Per a l'elaboració del document s'ha utilitzat la "Guia metodològica per a la realització d'estudis d'impacte i integració paisatgística", elaborada per la Departament de Territori i Sostenibilitat.

2. PLANEJAMENT I INSTRUMENTS DE PAISATGE

2.1 PLANEJAMENT TERRITORIAL

2.1.1 Pla Territorial de Catalunya

El Pla territorial general de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març, i modificat per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, on es reconeix l'Alt Pirineu i Aran com a àmbit funcional diferenciat, és l'instrument que defineix els objectius d'equilibri territorial d'interès general per a Catalunya i, a la vegada, marc orientador de les accions que emprenen els poders públics per a crear les condicions adequades per a atreure l'activitat econòmica als espais idonis i per aconseguir que la ciutadania tingui uns nivells de qualitat de vida semblants, independentment de l'àmbit territorial on visquin.

El Pla territorial general de Catalunya situa el municipi de Naut Aran dins l'àmbit funcional territorial de Ponent.

La LLEI 24/2001, de 31 de desembre, de reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a àrea funcional de planificació, mitjançant la modificació de l'article 2 de la Llei 1/1995, per la qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya. Aquest àmbit funcional inclou les comarques de l'Alta Ribagorça, l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà i la Vall d'Aran.

2.1.2 Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran

L'àmbit de la proposta està inclòs en el Pla territorial parcial de l'Alt Pirineu i Aran, que va ser aprovat definitivament en data 25 de juliol de 2006, pel Govern de Catalunya. L'acord de Govern i la normativa del Pla han estat publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 4714, de 7 de setembre de 2006.

El Pla territorial es subdivideix en diferents sistemes, Naut Aran es situa en el Sistema de Vielha.

El Pla assigna a cadascun dels nuclis de població l'estratègia de desenvolupament urbanístic, i en l'escenari d'actuació del Pla els reconeix un paper territorial determinat, que es recull a la columna d'estructura nodal del quadre resum d'aquest àmbit:

- Per a Vaquèira la proposta del pla és consolidar l'estructura urbana existent i completar el teixit residencial seguint les previsions del planejament vigent.
- Adaptar les infraestructures i els serveis per fer possible un funcionament correcte també en els moments de màxima afluència de visitants.
- Reduir l'estacionalitat del sector turístic, allargant les temporades i promovent una millor ocupació de les segones residències.

Quant als espais oberts, on es preveu el nou edifici, el Pla Territorial distingeix tres tipus bàsics de sòl:

- Sòl de Protecció especial

S'inclouen en aquesta classe aquells sòls en què concorren valors que justifiquen un grau de protecció altament restrictiu de les possibilitats de transformacions que els poguessin afectar.

Comprèn aquells espais que formen part d'àmbits de protecció establerts en la normativa sectorial i aquells que el Pla considera que cal preservar pel seu valor com a peces i connectors d'interès natural i agronatural o com a sòls d'alt valor agrícola productiu, i també per la seva

funció específica en l'equilibri mediambiental, com és el cas de les àrees de recàrrega dels aqüífers.

- Sòl de Protecció Territorial

S'inclouen en aquest tipus de sòl aquells terrenys que, sense assolir el grau de valors naturals, agraris i mediambientals que tenen els sòls de protecció especial, convé preservar, en principi, de la transformació per algun dels següents motius:

- a) Existència de riscos geològics, d'inundabilitat o d'altres afectacions que fan inadequat el seu aprofitament urbanístic i que, per la seva extensió o significació territorial, convingui assenyalar.
- b) Valor paisatgístic, identitari, d'estructuració territorial o d'interès social a regular pels catàlegs i directrius del paisatge o per plans directors urbanístics.
- c) Valor per activitats econòmiques estratègiques compatibles amb el sòl no urbanitzable.
- d) Valor de reserva per raons de localització, connectivitat, topografia i condicions de l'àrea per a possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic en el futur.**

La memòria del Pla especifica les motivacions de la tipificació com a sòl de protecció territorial de les diverses àrees i, en el seu cas, les condicions per a les transformacions de les àrees que es preserven pel seu valor de reserva estratègica

- Sòl de Protecció preventiva

S'inclouen en aquest tipus els sòls classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial o de protecció territorial. El Pla considera que cal protegir preventivament aquest sòl, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal, i en el marc de les estratègies que el Pla estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per ser urbanitzades i edificades, si escau.

El domini esquiable de Baqueira Beret, té la categoria de sòl de protecció territorial, i és al que està vinculat el nou edifici.

2.1.3 Pla director urbanístic de la Val d'Aran

Els plans directors urbanístics són instruments de planejament general definits per l'article 56 del Decret Legislatiu 1 /2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme (d'ara endavant, TRLU), on s'assenyala el seu abast i el seu contingut documental. D'acord amb aquestes disposicions legals, els plans directors urbanístics establiran:

- Les directrius per a coordinar l'ordenació urbanística d'un territori d'abast supramunicipal.
- Les determinacions sobre desenvolupament sostenible, la mobilitat de persones i mercaderies i el transport públic.
- Les mesures de protecció del sòl no urbanitzable i els criteris per a l'estructuració orgànica d'aquest sòl.
- La concreció i la delimitació de les reserves de sòl per a les grans infraestructures (xarxes viàries, ferroviàries, hidràuliques, energètiques, portuàries, aeroportuàries, de sanejament i abastament d'aigua, de telecomunicacions, d'equipaments i altres de semblants).
- La programació de polítiques supramunicipals de sòl i habitatge concertades amb els ajuntaments afectats en el sí de la tramitació reglada per l'article 81 del TRLU. Aquesta programació ha de garantir la solidaritat intermunicipal en l'execució de polítiques d'habitatge assequible i de protecció pública, la suficiència i la viabilitat d'aquestes polítiques per a garantir

el dret constitucional a l'habitatge i el compliment dels principis que estableix l'article 3 del TRLU, sobre el concepte de desenvolupament urbanístic sostenible.

Dos objectius més estan al darrera del procés d'elaboració del Pla director urbanístic de la Val d'Aran:

- Assolir un màxim de concertació social i institucional pel que fa a la definició de les propostes des d'una preocupació sobre el cost ambiental que suposen, pensant en el territori però, sobretot, en les persones del territori.
- Afavorir la rendibilitat social i el be comú de les decisions urbanístiques que impliquen les propostes del planejament urbanístic i territorial.

En l'apartat 2 s'estableix els sistema d'espais oberts i el sòl no urbanitzable, definint-los a través de diferents factors:

- Topografia
- Conques hidrològiques
- Catàleg d'espais naturals
- Dinàmiques i valors del paisatge
- Riscos naturals
- Dominis públics i altres proteccions
- Directrius del Pla Territorial de l'Alt Pirineu i Aran

2.1.4 Pla Director de les Estacions de Muntanya (PDEM 2006-2011)

El Pla Director de les estacions de muntanya (PDEM) 2006-2011, va ser aprovat pel Govern de la Generalitat el 23 de maig de 2006 (DOG núm. 4669 del 05/07 /2006).

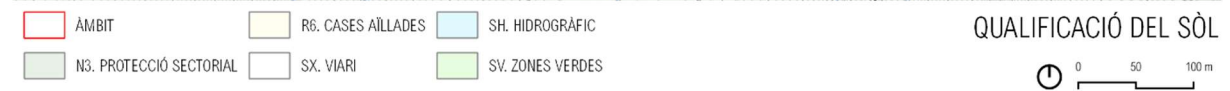
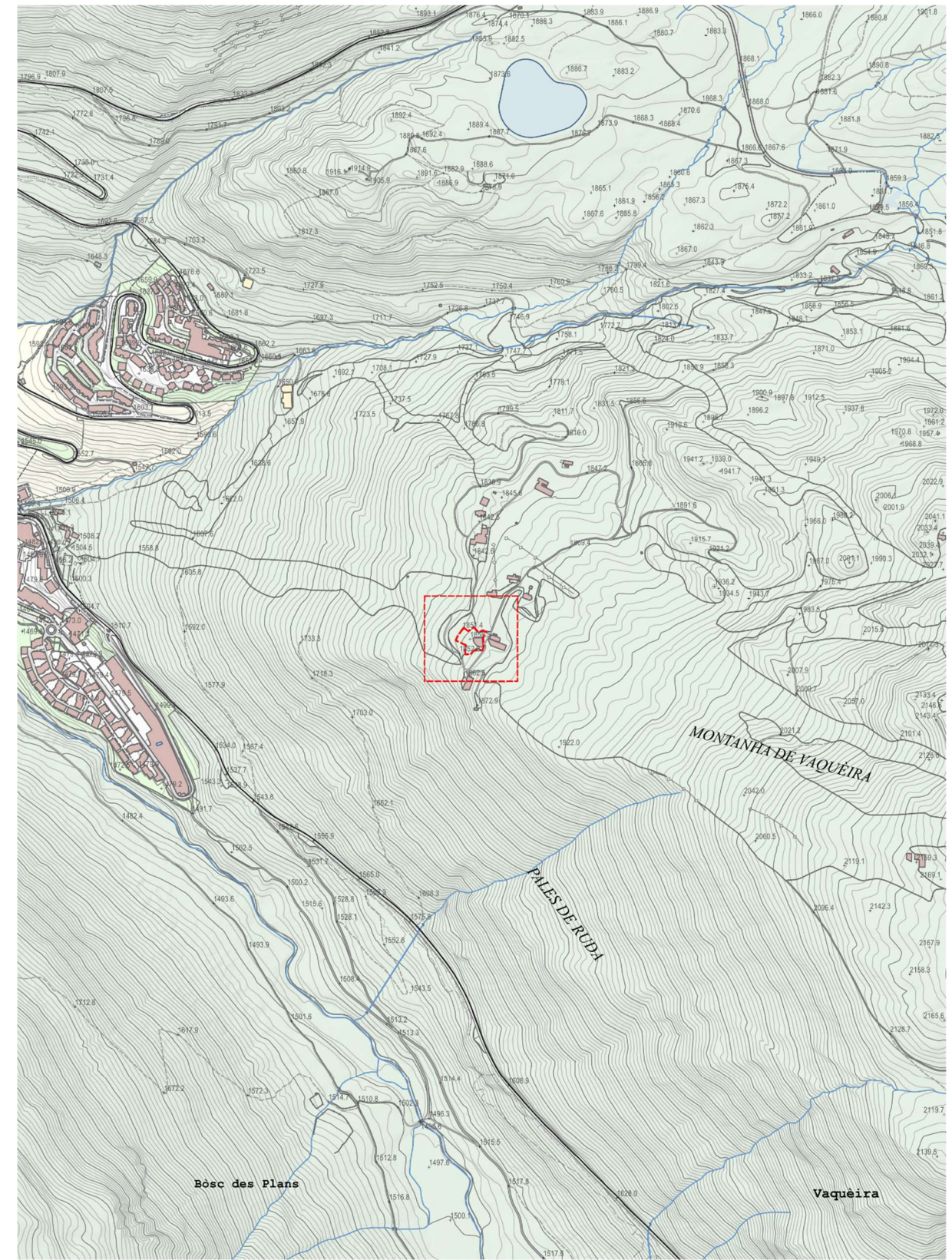
El PDEM té com a objectiu central recolzar el turisme de neu i aportar un marc d'actuació clar i estable per a tots els actors implicats, que millori la competitivitat del sector i asseguri la seva viabilitat i el seu paper com a motor econòmic de les comarques de muntanya. Aquest objectiu es concreta en quatre estratègies principals:

- Potenciar el paper motor de les estacions d'esquí.
- Fomentar grups empresarials viables capaços de competir amb altres destins turístics.
- Definir un marc regulador clar i eficient per al sector.
- Aconseguir un ús compatible amb el territori: muntanya i vall.

Estació de muntanya Baqueira Beret

Les característiques principals que defineix l'estació de Baqueira són:

- Terme municipal: Alt Àneu i Naut Aran
- Domini actual de l'estació: 2.200 ha
- Cota esquiable: 97% sobre cota 1.800 m
- Opció de modificació del domini PDEM 2006-2011: Mapa del domini
- Accessos i aparcaments: Nous accessos, millora d'aparcaments

2.1.5 Planejament municipal

NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT

La normativa vigent a Naut Aran és el “Text refós en virtut de la Disposició Transitòria Quarta de la Llei 10/2.004, de 24 de desembre, de modificació de la Llei 2/2.002, de 14 de març, d'urbanisme, per al foment de l'habitatge assequible, de la sostenibilitat territorial i de l'autonomia local (març del 2005)”. En el títol cinquè defineix l'abast del sòl no urbanitzable e, definint:

Art. 114. Definició, finalitat i tipus

1. El sòl no urbanitzable comprèn els sectors del territori delimitats per aquestes Normes Subsidiàries com a àrees en les que no es permeten els processos d'urbanització compacta i de caràcter urbà amb la finalitat d'assegurar la continuïtat de les condicions naturals i d'ús actuals i la preservació dels valors paisatgístics de la Vall.

2. Es diferencien dos tipus de sòl no urbanitzable:

- Sòl rústic
- Sòl no urbanitzable de protecció especial

En el capítol segon, de Sòl Rústic s'estableix:

Art. 120. Usos permesos.

Es permetran els usos següents:

- Habitatge unifamiliar
- Comercial
- Sanitari - assistencial
- Recreatiu
- Esportiu
- Administratiu (àdhuc els quarters militars)
- Abastament
- Cementiri
- Indústries amb modalitat transformadora dels productes del país i recursos naturals del territori (fusta, llet, pinsos, ramaderia, etc.)
- Indústria hidroelèctrica
- Agrícola, ramadera i forestal, àdhuc les instal·lacions o magatzems agropecuaris

L'ús preferent serà l'agropecuari, quedant pendents d'informe de la Conselleria d'Agricultura, ramaderia i Pesca les sol·licituds per a altres usos.

En el Capítol Tercer, s'estableixen les directrius del Sòl No Urbanitzable de Protecció Especial.

Art. 126. Usos i condicions de d'edificació

a) En les àrees qualificades com a Sòl no Urbanitzable de Protecció Especial, només s'admeten els usos compatibles amb les condicions naturals i amb els objectius de la protecció especial.

b) Es prohibeix qualsevol construcció, llevat dels refugis de muntanya per a excursionistes, pescadors o pastors i per a l'ús forestal o d'indústria hidroelèctrica i de les bordes per a ús agropecuari.

L'edificació es regularà per les condicions de les edificacions de dimensió reduïda per al sòl rústic.

c) Les instal·lacions i les edificacions vinculades a l'explotació de les estacions d'esquí i muntanya, també es regularan per les condicions de les edificacions de dimensió major per al sòl rústic. En tot cas, les adopcions que suposin ampliació de l'estació d'esquí actual, caldrà tramitar-les mitjançant Pla especial. Les obres de reforma, millora o ampliació de les instal·lacions existents es tramitaran d'acord amb l'article 44 del Reglament de gestió urbanística, tret que prèviament es formulï un pla especial d'ordenació de l'actual domini esquiable.

L'àmbit es troba dins a SNU de Protecció Especial i no suposa una ampliació de l'estació d'esquí actual.

Art. 125. Condicions de les edificacions de dimensió major.

1. S'admet la construcció d'edificacions de dimensió major en finques de superfície no inferior a 5.000 m2 amb accés directe a la vialitat de domini públic.

2. Aquestes construccions no podran ésser adscrites a l'ús d'habitatge ni a l'ús comercial. Això no obstant, s'admet l'habitatge annex vinculat als altres usos, destinat al propietari o vigilant de les instal·lacions. La superfície d'aquest habitatge computarà als efectes de l'ocupació permesa.

3. L'ocupació màxima de l'edificació serà del 20% de la superfície de la finca. El volum màxim de l'edificació serà, incloses les parts soterrades, de 10.000 m3.

4. L'edificació se situarà respecte a les vores de la finca :

- a 10 m. o a la separació mínima preceptiva en el front del vial.

- com a mínim a 10 m. de separació en les altres vores.

5. No són edificables amb construccions de dimensió major les finques amb pendent mitjana superior al 20%.

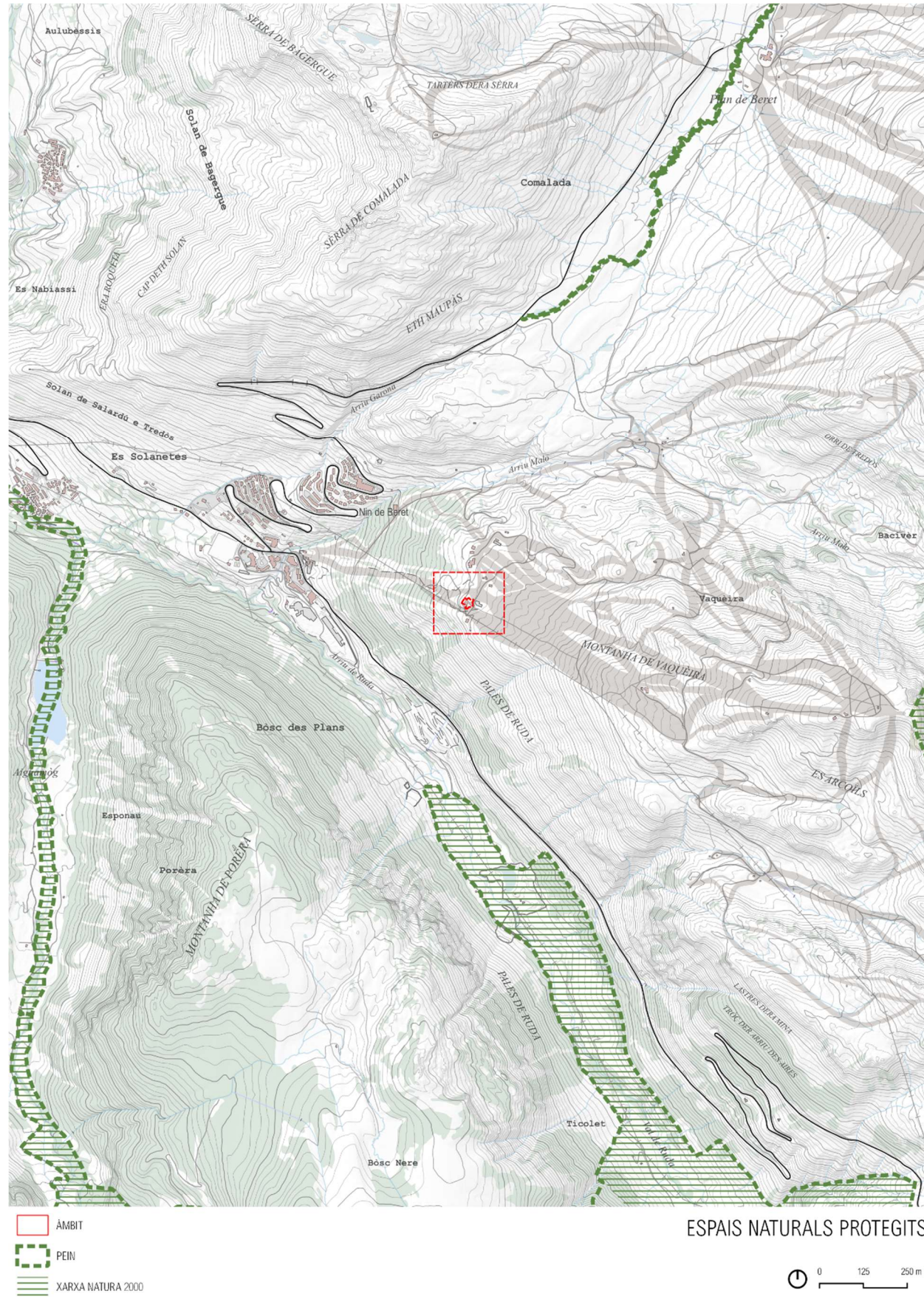
6. L'altura màxima de l'edificació serà de 9 m. en qualsevol punt; se n'exceptuen les xemeneies, sitges, etc. Les edificacions destinades a equipament comunitari, podran atènyer una altura superior si ho justifiquen el programa de necessitats o el tipus de construcció.

7. Els moviments de terres no poden donar lloc a talussos amb pendent superior al 30%. Els talussos s'arboritzaran. En tot cas el perfil definitiu dels terrenys no podrà separar-se dels naturals més de 3 m.

8. L'espai no ocupat per l'edificació podrà estar adscrit a l'ús agrícola o forestal.

9. Les construccions, de lliure composició, harmonitzaran amb l'entorn. En cap cas es malmetrà la fisonomia ni es pertorbaran les perspectives paisatgístiques del lloc.

10. S'haurà d'assegurar la depuració de les aigües residuals.

2.2 ESPAIS NATURALS DE PROTECCIÓ ESPECIAL

L'àmbit del projecte no es troba inclòs en cap àrea de protecció del Pla d'espais d'Interès Natural, ni XN2000. No obstant són visibles les instal·lacions des del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici i parcialment des del Parc Natural de l'Alt Pirineu i Aran.

PARC NACIONAL D'AIGÜESTORTES

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici va ser creat per decret el 21 d'octubre de 1955 (BOE núm. 325, de 21 de novembre de 1955). Originàriament tenia només 9.851 ha i es va convertir en el cinquè parc nacional de l'Estat espanyol i el segon dels Pirineus, després del Parc Nacional d'Ordesa. La Llei estatal d'espais naturals protegits, de 2 de maig de 1975, va regular de nou els parcs nacionals i va establir la necessitat de reclassificar-los per tal d'adaptar-los als criteris internacionals. Fins al 1988 no arriba la Llei 7/1988, de 30 de març, de reclassificació del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, amb la finalitat d'establir un règim jurídic especial per preservar l'espai de totes les intervencions que poden alterar la fisonomia, la integritat i l'evolució dels sistemes naturals del Parc. L'àmbit territorial aplegava una superfície de 10.230 ha dels termes municipals de la Vall de Boí (Alta Ribagorça) i Espot (Pallars Sobirà). Una novetat de la llei era la delimitació d'una zona perifèrica de protecció a fi de garantir una completa protecció dels recursos naturals que van justificar la creació del Parc i d'evitar els possibles impactes ecològics i paisatgístics de l'exterior. D'altra banda, es definia una zona d'influència socioeconòmica formada pels termes municipals de la Vall de Boí, Espot, Vilaller, Vielha e Mijaran, Naut Aran, Alt Àneu, Esterri d'Àneu, la Guingueta d'Àneu, Sort i la Torre de Cabdella. La composició del Patronat i els límits de la zona perifèrica de protecció, així com les activitats permeses en aquesta zona, van ser redefinits per la Llei 22/1990, de 28 de desembre, de modificació parcial dels límits de la zona perifèrica de protecció.

El Decret 234/1996, de 15 de juliol, va ampliar el Parc per l'obaga de Sant Nicolau i les capçaleres de la Ribera de Caldes a partir d'una finca propietat d'ICONA (Institut per a la Conservació de la Natura) traspasada a la Generalitat. L'ampliació va augmentar la superfície protegida del Parc fins a les 14.119 ha, i va deixar només 231 ha de propietat privada. Per la seva banda, la zona perifèrica va créixer fins a les 26.733 ha.

El Parc es gestiona d'acord amb la legislació autonòmica. Tot i així s'estableixen mecanismes de coordinació entre les administracions autonòmica i estatal.

L'aspecte més destacat del Parc és el seu paisatge. Aquest paisatge està format per una sèrie d'elements que es complementen per donar lloc a un harmoniós conjunt de pics esmolats i crestes vertiginoses, boscos frondosos i prats verds, rius d'aigües clares i d'estanys profunds.

La base del paisatge la formen les roques, el relleu escarpat i les grans parets rocoses són la conseqüència de l'erosió provocada pels glaciers que ocupaven aquestes valls, ara fa uns 50.000 anys.

El Parc Nacional es troba situat al bell mig dels Pirineus, on hi ha la divisòria d'aigües entre les valls mediterrànies, tributàries del riu Ebre, i les valls atlàntiques. A la Val d'Aran hi ha el naixement de la Garona, que marxa cap al nord-oest i que desemboca finalment a Burdeos (França). El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici és l'àrea dels Pirineus amb una densitat més important d'estanys. N'hi ha més de 200, encara que només uns 150 són estanys pròpiament dits, i els altres són basses temporals que poden arribar a assecat-se a finals d'estiu. No tots tenen el mateix origen ni les mateixes característiques. Els estanys originats per sobreexcavació de les glaciers, sovint anomenats estanys de circ, són bastant profunds i estan situats en zones altes. Les seves aigües presenten un característic color blau fosc. Altres estanys s'han originat gràcies a barreres de roques deixades per les morrenes glaciers.

La gran diferència d'altitud entre les parts més altes (3029 m.) del Parc Nacional i les més baixes (1200 m.) fa que augmenti la biodiversitat existent. L'altitud comporta un descens general de les temperatures. A més, l'orientació i la inclinació determinen la quantitat de radiació rebuda, el règim tèrmic, l'evapotranspiració i la disponibilitat d'aigua de cada comunitat. També la circulació de vents i els contrastos entre solells i obacs originen particularitats climàtiques. Les parts altes

dels vessants i les àrees culminants pateixen una erosió constant, mentre que les parts baixes esdevenen zones d'acumulació d'aigua i nutrients.

Tots aquests factors fan que en una àrea relativament petita s'hagin trobat un nombre relativament alt d'espècies vegetals. A un nivell més general s'observa una evident zonificació altitudinal: l'increment d'altitud comporta una variació en diversos paràmetres ambientals (temperatures, precipitacions, qualitat de sòls, etc.) que es manifesten en certs canvis de vegetació relativament sobtats. Els estatges de vegetació són franges més o menys horitzontals identificables per la vegetació que presenten.

PARC NATURAL DE L'ALT PIRINEU I ARAN

El Parc Natural de l'Alt Pirineu, declarat el 2003, és l'espai natural protegit més extens de Catalunya, amb una superfície de gairebé 80.000 ha. Sota el cim més alt del Pirineu català, la Pica d'Estats (3.143 m), aquest territori singular és una reserva del patrimoni natural i cultural pirinenc. Destaca per les extenses pastures mantingudes per l'acció del bestiar i animals tan emblemàtics com el gall fer, el trençalòs o l'os bru.

El Parc Natural de l'Alt Pirineu va ser creat per decret l'1 d'agost del 2003 (Decret 194/2003) , després d'un procés de negociació que va tenir lloc entre el 2001 i el 2003. Ara bé, la necessitat de protegir certes zones que avui en dia configuren el Parc es va constatar ja fa temps, com s'indica a continuació.

La primera consideració legal com a espai protegit, però, arriba mitjançant el Pla d'espais d'interès natural (PEIN), aprovat pel Govern de la Generalitat mitjançant el Decret 328/1992, de 14 de desembre. La major part de l'àmbit del Parc el formen tres espais del PEIN: l'Alt Àneu, capçaleres de la Noguera de Vallferrera i la Noguera de Cardós, i la vall de Santa Magdalena.

D'altra banda, el novembre del 2001, el Govern de la Generalitat va aprovar, pel que fa a la regió biogeogràfica alpina, la proposta catalana d'espais naturals que calia incloure a la xarxa comunitària Natura 2000. En aquesta proposta s'inclouen els espais PEIN abans esmentats, a més de l'espai Alt Pallars i també la Torrasa.

2.3 CATÀLEG DEL PAISATGE

La Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya, crea el Catàleg de Paisatge com un instrument nou per a la introducció d'objectius paisatgístics en el planejament territorial a Catalunya, així com en les polítiques sectorials.

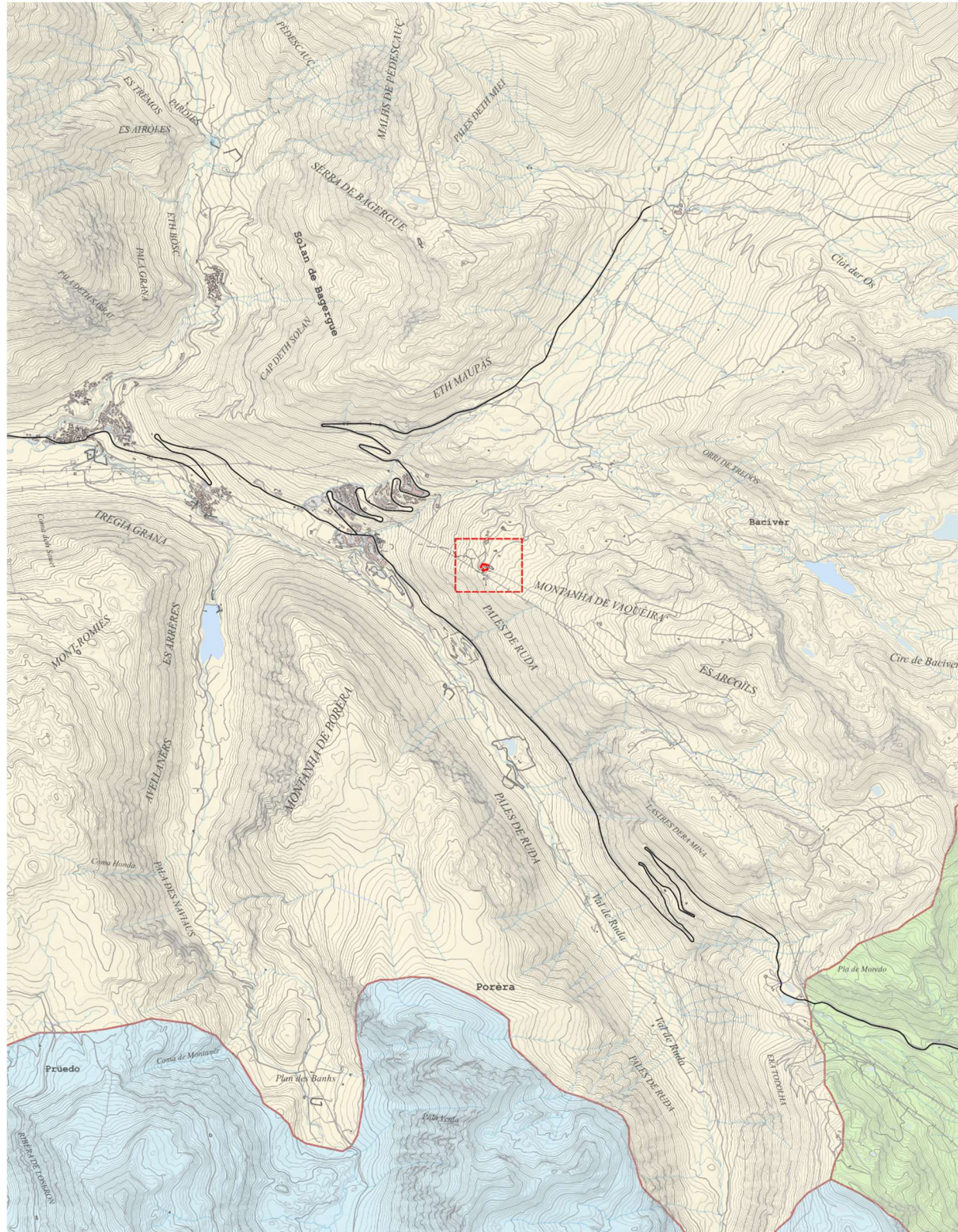
L'article 10 de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya defineix els catàlegs de paisatge de Catalunya com "els documents de caràcter descriptiu i prospectiu que determinen la tipologia dels paisatges de Catalunya, n'identifiquen els valors i l'estat de conservació i proposen els objectius de qualitat que han de complir"

Els Catàlegs de paisatge es conceben normativament com unes eines útils per ordenar i gestionar el paisatge des de la perspectiva del planejament territorial. És per aquest motiu que el seu abast territorial es correspon amb el de cadascun dels àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials.

El Catàleg de paisatge de l'Alt Pirineu i Aran, elaborat per l'Observatori del Paisatge, va ser aprovat definitivament el 3 d'abril de 2013 (Edicte de 9 d'abril de 2013, sobre una resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat d'aprovació definitiva del Catàleg de paisatge de l'Alt Pirineu i Aran).

La unitat de paisatge on es troba l'àmbit del projecte és la unitat **Era Nauta Val d'Aran**. Els trets distintius d'aquesta unitat de paisatge són:

- Paisatges amb valls d'origen glacial, però també un dels que ha experimentat transformacions més intenses vers el model alpí d'aprofitament modern d'aquests recursos.
- Valls penjades del marge esquerre de la Garona (Aiguamòg i Valarties) i la capçalera d'aquesta a la vall de Ruda i l'estreta i abrupta vall d'Unhòla.
- Extenses formacions boscoses arrapades a espectaculars cims rocosos.
- Arquitectura típica aranesa, comuna a la de les veïnes valls gascones.
- Fons escènics del massís de la Maladeta, el Montardo i el circ de Colomers, que conformen uns conjunts únics.
- Model urbanístic associat als equipaments d'esquí i a la centralitat i de Vielha, polaritat econòmica i de serveis de la Val d'Aran.
- Extenses pastures dels vessants de solana, en contrast cromàtic amb les denses pinedes de les obagues.

ÀMBIT
 CIMS I ESTANYS D'AIGÜESTORTES I ST MAURICI
 ALTES NOGUERES
 ERA NAUTA VAL D'ARAN

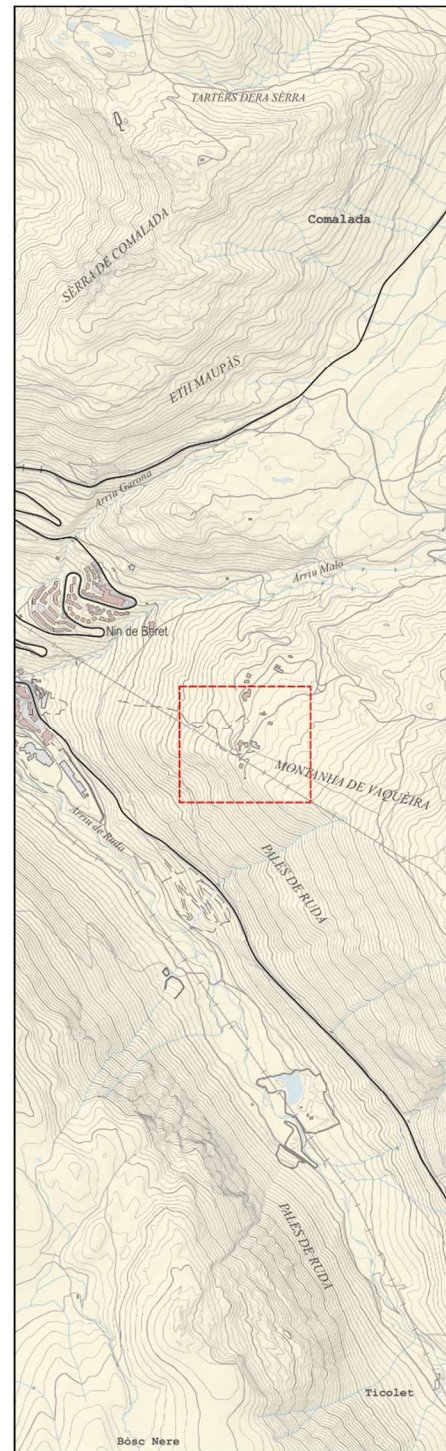
UNITATS DE PAISATGE

En la següent taula s'exposen els principals objectius de qualitat del paisatge, els criteris i les accions, relacionat amb el projecte a portar a terme:

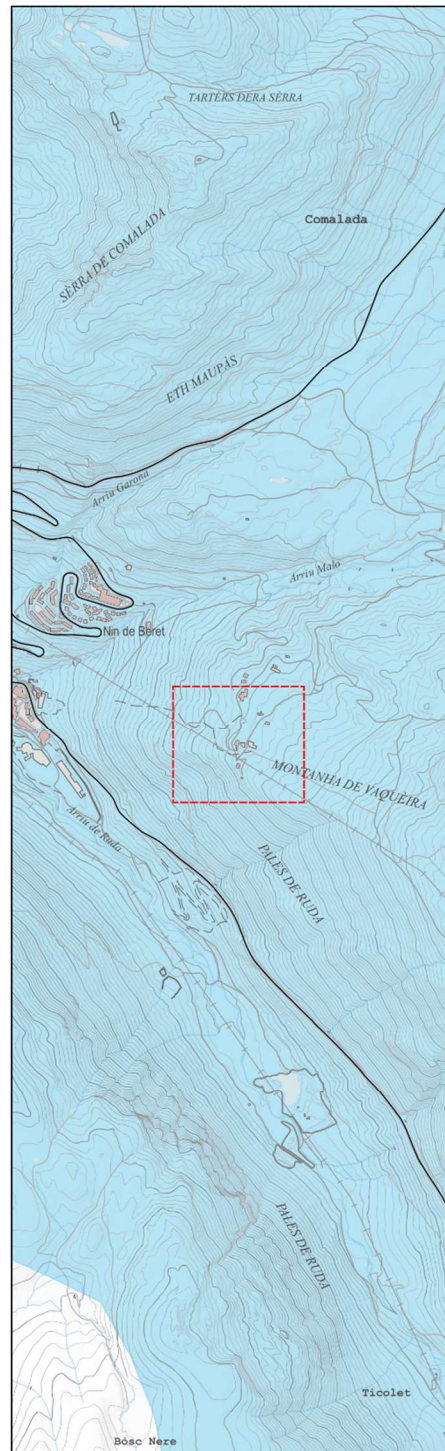
OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA

OQP	Descripció objectiu de qualitat paisatgística	Criteris	Accions
3	Uns paisatges forestals, agrícoles i d'alta muntanya productius, que puguin ser gaudits per la societat tot mantenint els valors i funció ecològica	Per als paisatges naturals i forestals Criteri 3.2. Vetllar per la conservació dels valors ecològics dels espais naturals protegits, evitant la seva sobrefreqüentació en determinades èpoques de l'any	
7	Un territori amb perspectives paisatgístiques de qualitat (fites i fons escènics) que mantinguin els referents visuals i identitaris dels paisatges de l'Alt Pirineu i Aran.	Criteri 7.1. Garantir l'observació i la interpretació de les perspectives paisatgístiques als ciutadans.	Acció 7.6. Restaurar les àrees afectades per activitats extractives, especialment les que siguin visibles des d'un ampli sector del territori, realitzant un pla de restauració que tingui en compte criteris d'ordre paisatgístic, vetllant per una correcció dels pendents, per assolir la integració de l'àrea afectada al paisatge circumdant i per revegetar utilitzant espècies pròpies de la zona.
8	Una xarxa de miradors i itineraris que posi en valor les panoràmiques més rellevants i actuï com a via de penetració per descobrir i interactuar amb la diversitat de paisatges de l'Alt Pirineu i Aran, tot conservant el seu ús i simbolisme històric		Acció 8.3. Integrar la xarxa d'itineraris paisatgístics de l'Alt Pirineu i Aran definits a l'objectiu de qualitat paisatgística 8 en el Pla territorial parcial de l'Alt Pirineu i Aran. Aquests itineraris són, en el cas dels motoritzats: ... - De l'Alt Àneu a Naut Aran ...
9	Paisatges capaços de sustentar iniciatives turístiques arrelades al territori i basades en els seus valors naturals, culturals i estètics, que satisfacin les necessitats econòmiques i socials, que diversifiquin i desestacionalitzin l'oferta, sense comprometre'n el potencial paisatgístic futur.	Criteri 9.5. Moderar i limitar el creixement dels complexos d'esquí alpí actuals i evitar noves operacions d'ampliació de dominis esquiables relacionades amb noves promocions urbanístiques. Permetre només les que siguin necessàries per a la viabilitat de les estacions d'esquí o aquelles vinculades a explotacions d'iniciativa local i de dimensions reduïdes, com les estacions d'esquí de fons (per exemple, la de Tavascan).	Acció 9.4. Regular les captacions d'aigua dels llacs per a la producció de neu artificial establint volums màxims que evitin la disminució excessiva de la làmina d'aigua i no posin en perill els ecosistemes lacustres
		Criteri 9.7. Millorar la integració paisatgística dels complexos d'esquí, dels seus accessos i de les àrees urbanes associades	

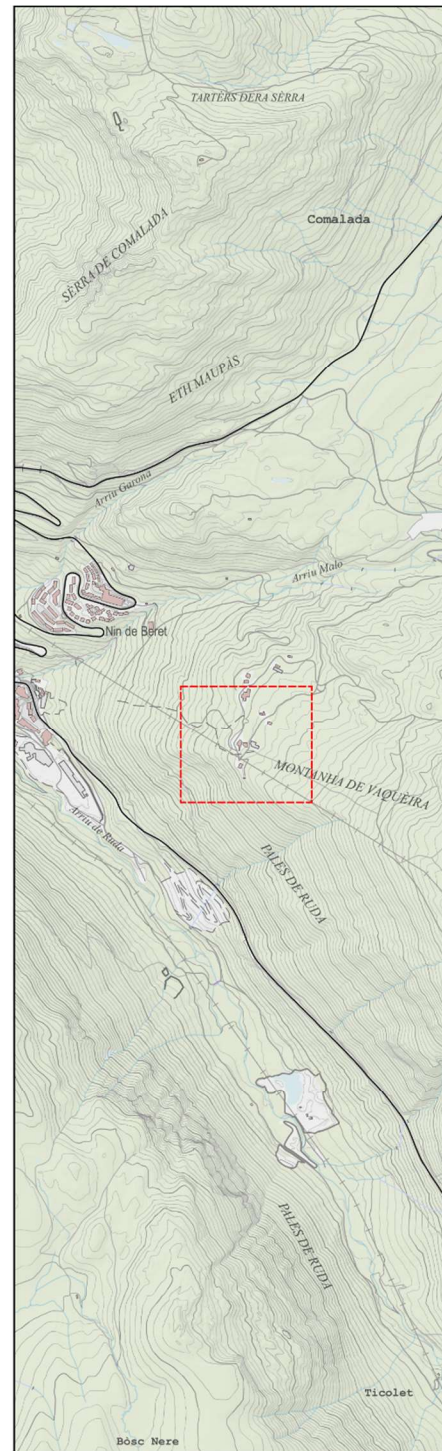
UNITATS DE PAISATGE

- ÀMBIT
- ERA NAUTA VAL D'ARAN

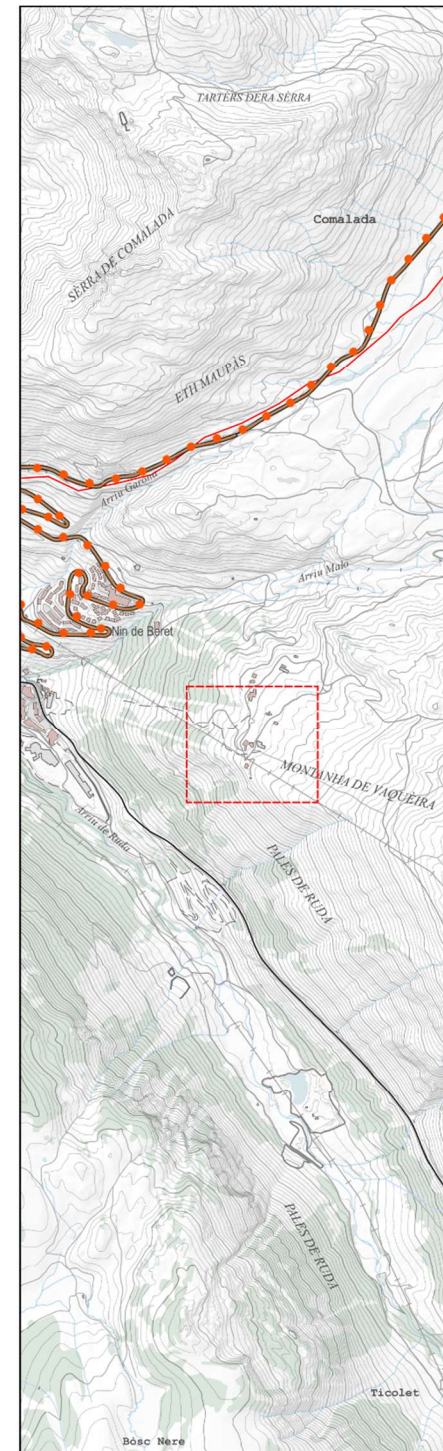
PAES

- ÀMBIT
- AIGUA
- ESQUÍ

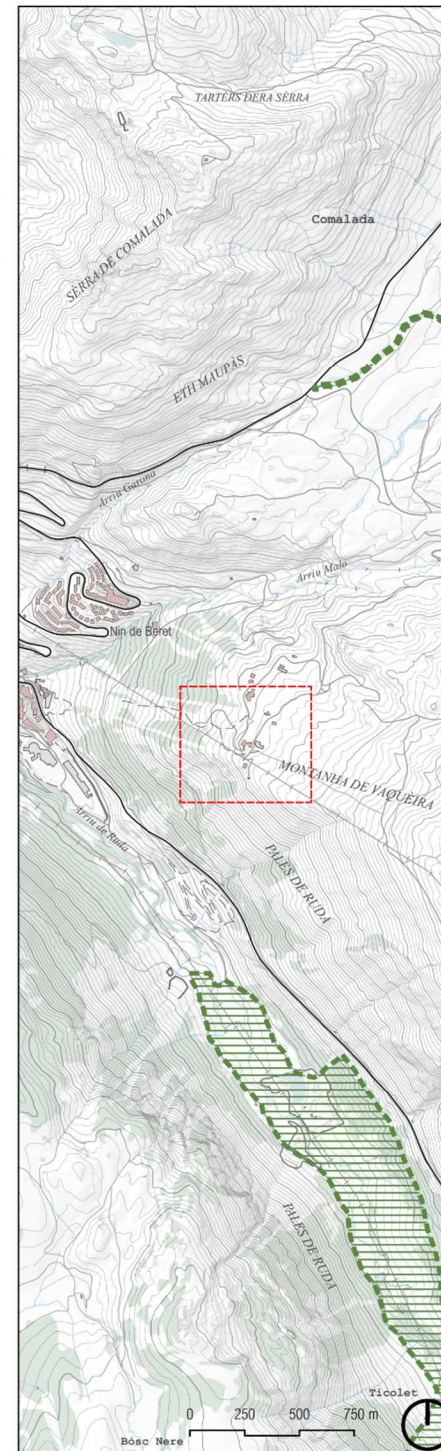
ESTRUCTURA TERRITORIAL

- ÀMBIT
- URBÀ
- FORESTAL

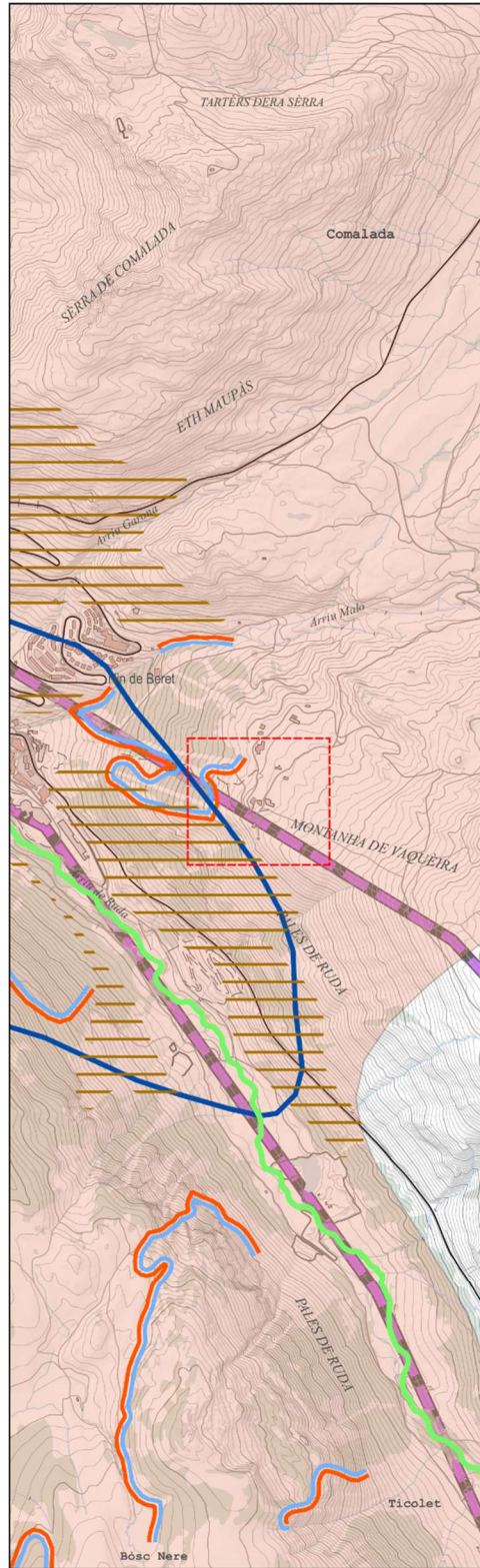
ITINERARIS I MIRADORS

- ÀMBIT
- PEDALS DE FOC
- DE L'ALT ÀNIEU AL NAUT ARAN
- GR-211 CIRCULAR DE LA VALL D'ARAN

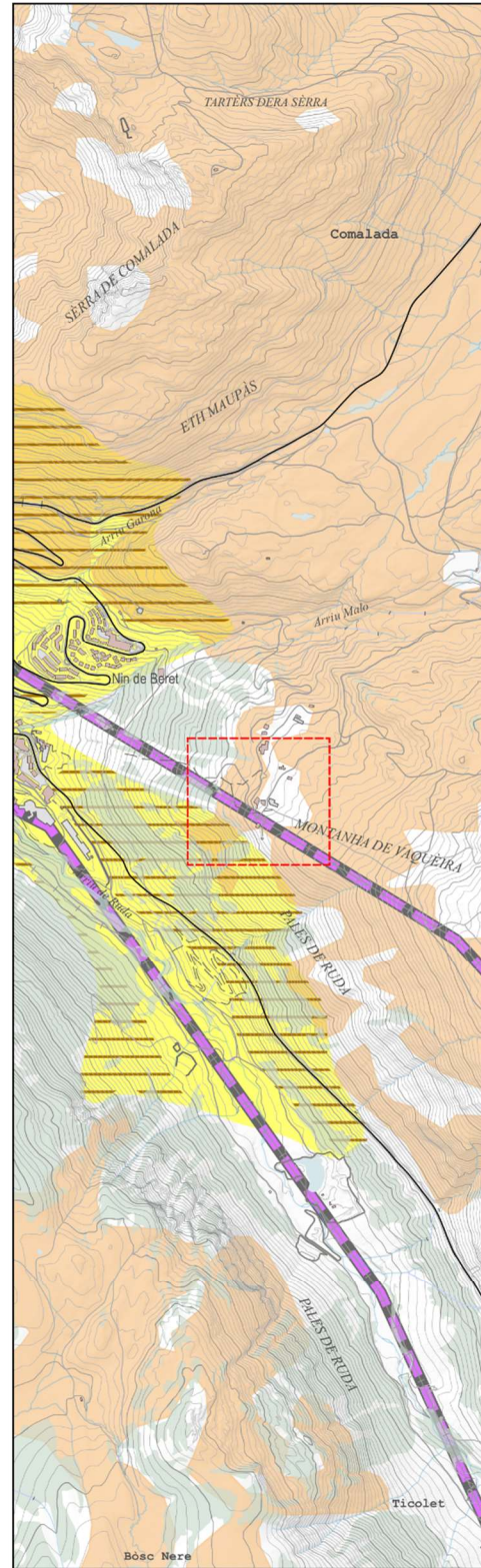
VALORS NATURALS I ECOLÒGICS

- ÀMBIT
- PEIN
- XARXA NATURA 2000

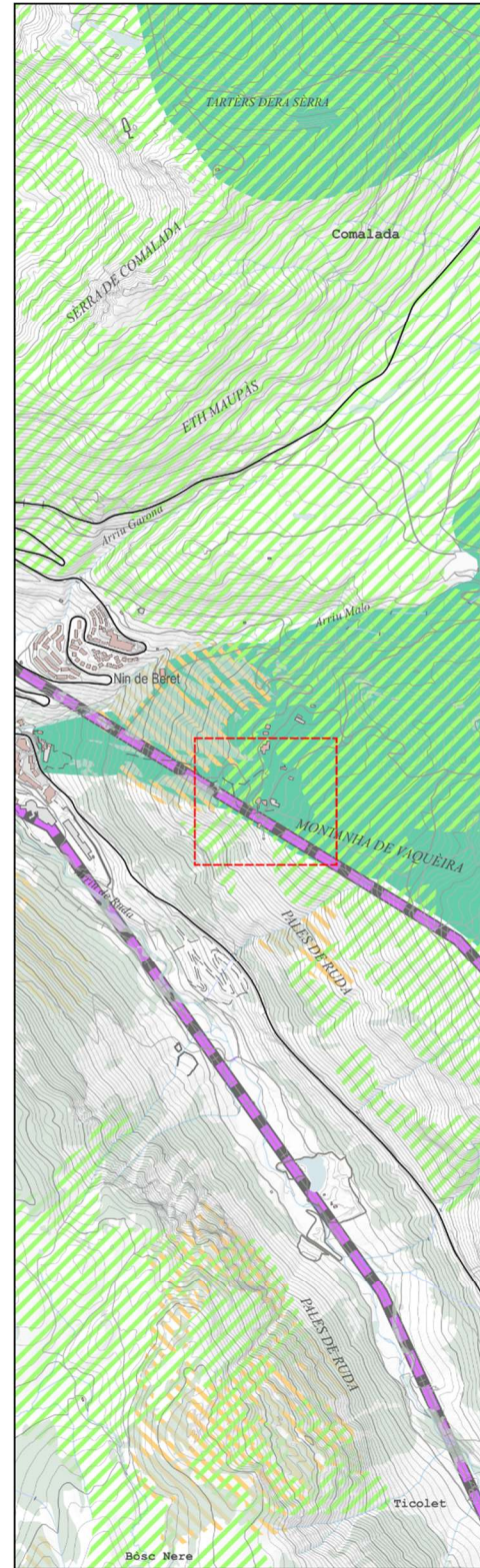
VALORS ESTÈTICS. PATRONS

- ÀMBIT
- CONTRAST PRAT / BOSC
- SOLANA / OBAGA
- PEDRA SECA
- ZONA DE BORDES
- VALL NATURAL

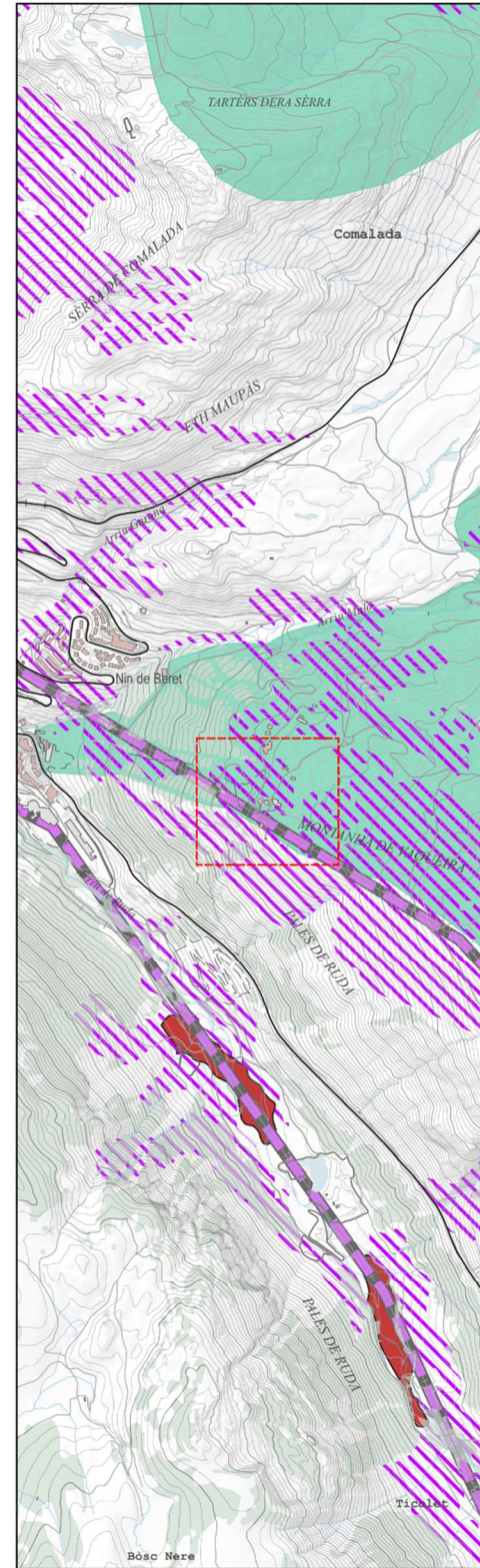
VALORS HISTÒRICS

- ÀMBIT
- CONREUS HISTÒRICS
- PASTURA ESTIU
- ALTA TENSIÓ
- PEDRA SECA

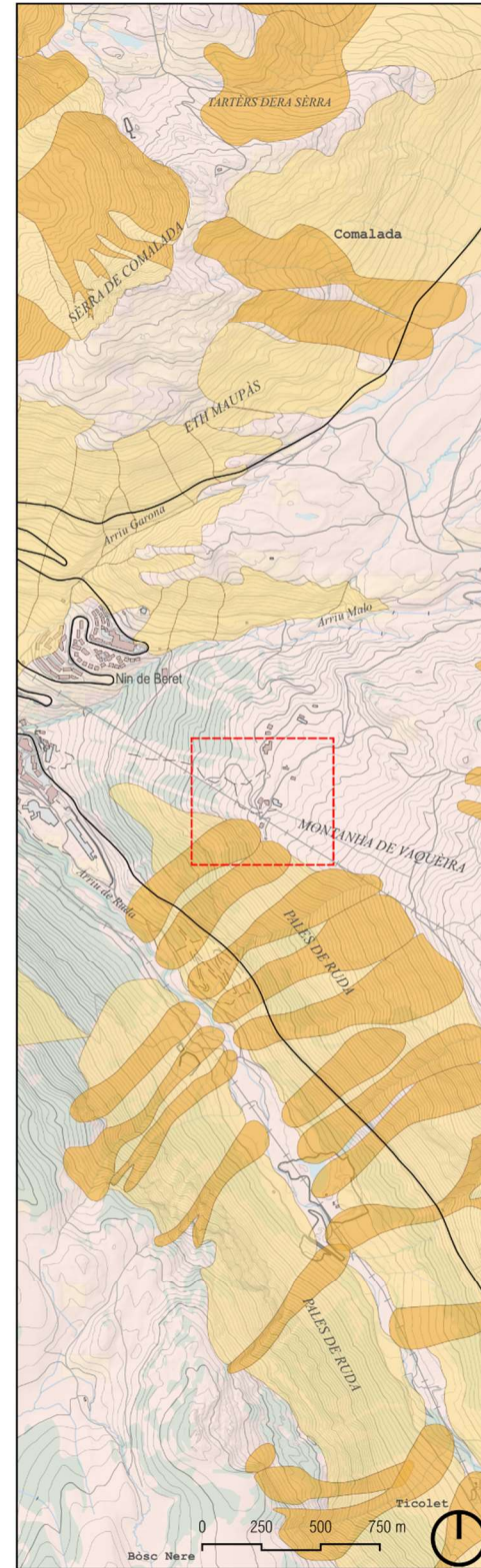
VALORS PRODUCTIUS

- ÀMBIT
- DOMINI ESQUIABLE
- EXPLOITACIÓ FORESTAL
- ALTA TENSIÓ
- PASTURA D'ESTIU

DINÀMIQUES DEL PAISATGE

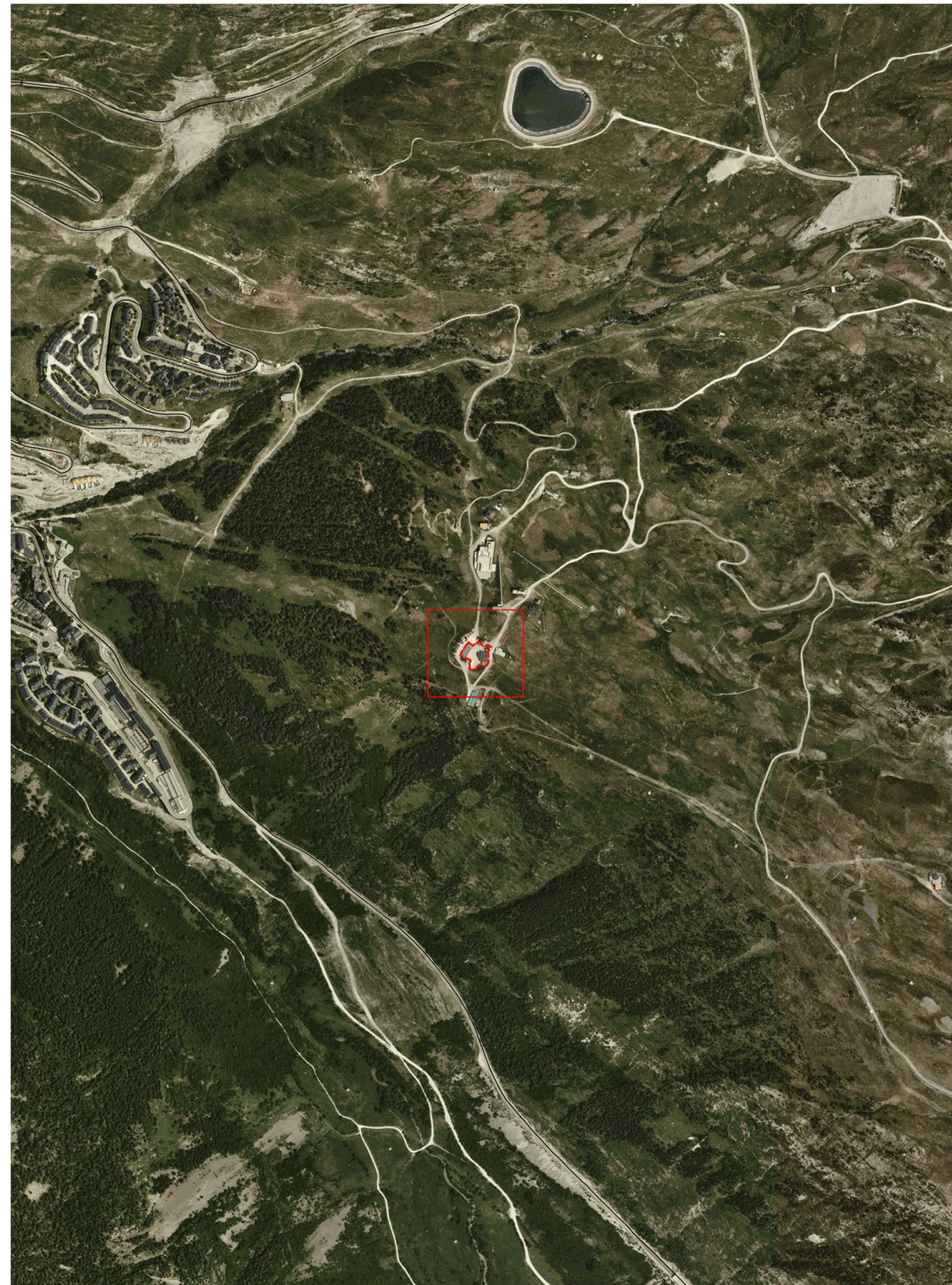
- EROSIÓ VESSANTS
- ESQUÍ ALPÍ
- ALTA TENSIÓ
- AGROFORESTAL

RISCOS

- ÀMBIT
- ALT
- ZONA DE CIRCULACIÓ PREFERENT
- ZONA DE DIFÍCIL INDIVIDUALITZACIÓ

□ ÀMBIT

ORTOFOTOMAPA

3. COMPONENTS DEL PAISATGE

ÀMBIT GEOGRÀFIC

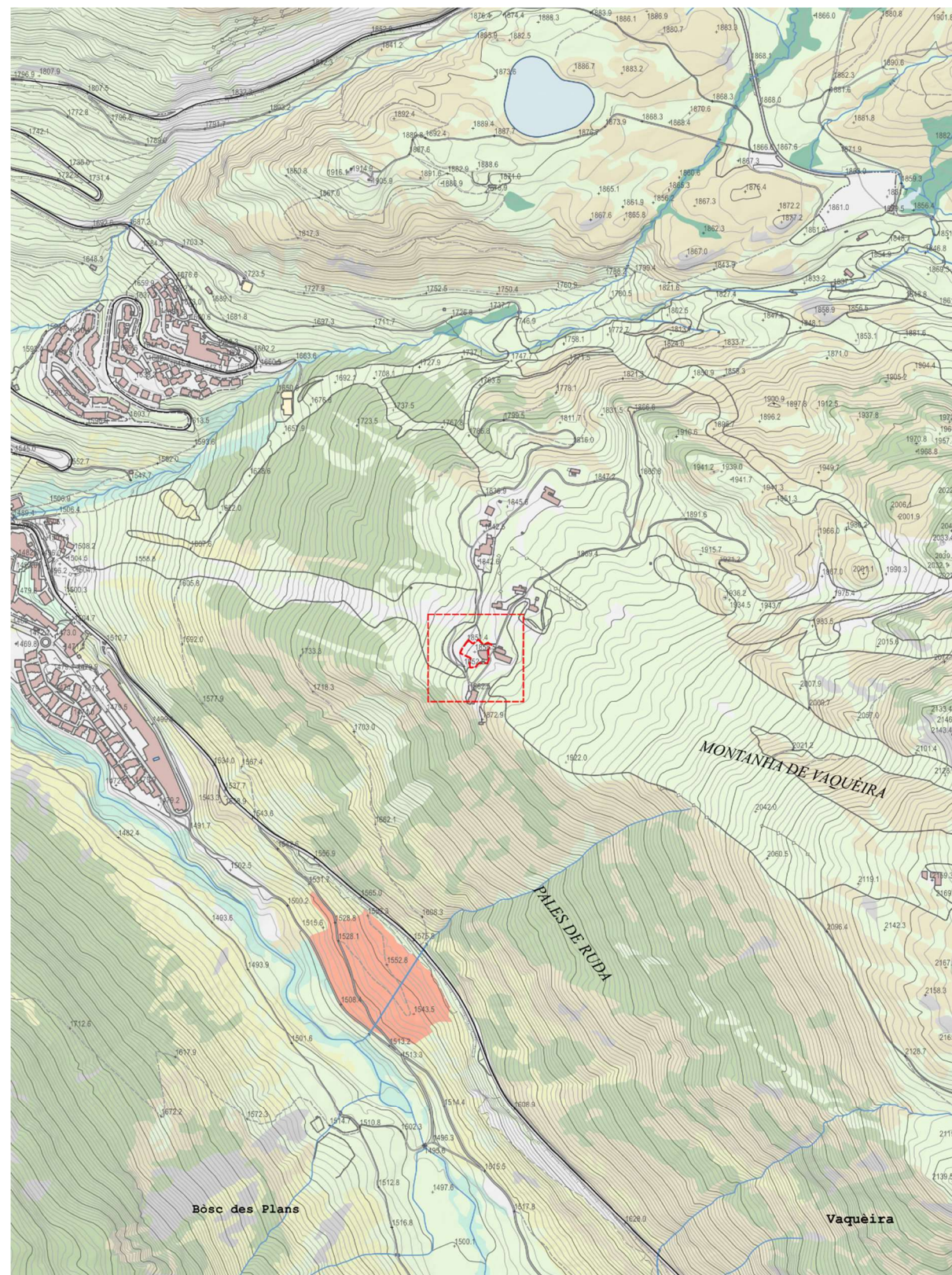
La zona d'estudi està situada a la cota 1800, en el terme municipal de Naut Aran a la comarca de la Vall d'Aran. Es tracta de una zona elevada per sobre el nucli urbà de Vaqueira.

L'àmbit on s'implanta l'obra té una superfície de 7.500 m² ha.

L'àmbit del projecte no es troba dins de cap espai natural protegit, ni en el Pla d'Espais d'Interès Natural ni de Xarxa Natura 2000. En aquest sector de Naut Aran, i fora de l'àmbit d'actuació, hi ha, al sud de les instal·lacions el Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici i al nord est el Parc Natural de l'Alt Pirineu (inclòs a la XN 2000).

El relleu general de l'àmbit és lleugerament ondulat, resseguint l'eix de la vall. Els cims que envolten l'àmbit presenten altituds superiors als 2.500 ms.n.m: Tuc del Dossau (2.515), el Tuc de Vacivèr (2.645 ms.n.m.), Tuc de Saumet (2.462 ms.n.m.), i Tuc deth Mieï (2.257 ms.n.m.), al vessant oposat.

L'àmbit del projecte es situa al mirador del nucli 1.800 de l'estació d'esquí de Baqueira Beret, al nord est de nucli urbà de Vaqueria.

MEDI NATURAL

Vegetació

L'àmbit d'estudi es troba concretament al bar restaurant ETH refugi a la cota 1800 de l'estació de Baqueira – Bret, Val d'Aran. L'edifici està majoritàriament envoltat de pastures i instal·lacions relacionades amb l'activitat d'esquí.

La zona d'estudi està inclosa al territori fisiogràfic dels Pirineus, i la flora pertany bàsicament a la de la regió boreoalpina.

La vegetació potencial de l'àmbit són Boscos de pi negre (*Pinus uncinata*), subalpins, acidòfils i mesòfils, rarament amb avets (*Abies alba*): *Rhododendro ferruginei-Pinetum uncinatae typicum*, *abietetosum albae*, *seslerietosum*. Als voltants també es troba la vegetació potencial de Boscos de pi negre (*Pinus uncinata*) subalpins, acidòfils i xeròfils: *Veronico officinalis-Pinetum sylvestris pinetosum uncinatae*, *Arctostaphylo-Pinetum uncinatae typicum*.

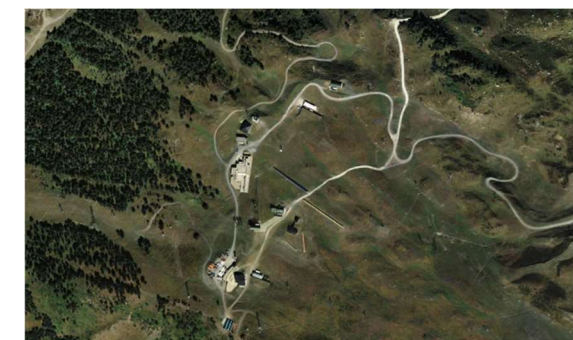
Tot i així, a l'àmbit general del projecte, hi ha una superfície significativa ocupada per prats de pastura, els quals se'ls hi afegeixen els matollars i les pinedes de pi negre. Al comprovar les ortofotografies de diferents anys, es pot observar que la zona d'estudi sempre ha estat ocupada per aquest tipus de vegetació.

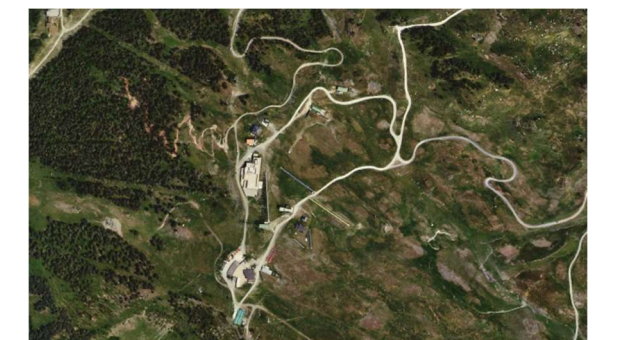
1988

2003

2009

2022

Ortofotografies de l'àmbit d'estudi als anys 1988, 2003, 2009 i 2022.

Dins l'àmbit d'estudi, segons el Manual dels hàbitats de Catalunya del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, els principals hàbitats són:

- Àrees urbanitzades, amb claps importants de vegetació natural (86b).

La resta de zones properes a l'àmbit d'actuació compten amb els següents hàbitats:

- Balegars (matollars de *Genista balansae*), silicícules, de vessants solells de l'alta muntanya (31u).
- Prats de pèl caní (*Nardus stricta*) o de *Bellardiochloa variegata*, acidòfils i mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca (36c).
- Gespets (prats de *Festuca eskia*), sovint esglaonats, acidòfils, dels vessants solells de l'alta muntanya pirinenca (36g).
- Pinedes de pi negre (*Pinus uncinata*), acidòfiles i xeròfiles, dels solells pirinencs (42g).
- Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí... (86e).

Diferents hàbitats a les proximitats de la zona d'estudi.

31u. Balegars (matollars de *Genista balansae*), silicícules, de vessants solells de l'alta muntanya

Matollars de bàlec (*Genista balansae* subsp. *europaea*), generalment d'aspecte uniforme. Altres espècies presents són el ginebró (*Juniperus communis* subsp. *nana*) i *Deschampsia flexuosa*.

A vegades també pot haver presència de la cornera (*Cotoneaster integerrimus*), pi negre (*Pinus uncinata*) i boixerola (*Arctostaphylos uva-ursi*). A més, sovint es tracta de matollars secundaris que substitueixen pinedes de pi negre.

Ocupa els estatges subalpí i alpí dels Pirineus, als vessants rocosos i assolellats, lliures aviat de neu. Es troben sobre terreny silici i sòl sovint poc profund.

36c. Prats de pèl caní (*Nardus stricta*) o de *Bellardiochloa variegata*, acidòfils i mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca

Són pastures poc o molt rases, sovint dominades pel pèl caní (*Nardus stricta*) o altres herbes cespitoses, de fulles primes (graminoides), ben adaptades a la pastura i al trepig. S'hi barregen també herbes vivaces de fulla plana, algun geòfit i alguna planta anual. Són força diverses en funció de l'altitud en què es fan, de la natura del substrat i de la localització topogràfica. Als indrets més baixos contenen un bon nombre de plantes pròpies de les pastures montanes (*Carex caryophyllea*, *Galium verum*, *Achillea millefolium*, *Carlina acaulis*...), mentre que a l'estatge alpí la diversitat és molt més baixa i les plantes que hi creixen són les característiques dels rasos alpins (*Ranunculus pyrenaicus*, *Androsace carnea*, *Trifolium alpinum*, *Plantago alpina*...). En àrees calcàries les plantes pradenques calcícoles coexisteixen amb elements acidòfils.

És típica dels Pirineus i Prepirineus, entre 1.700 i 2.450 m d'altitud. Sovint es troben en terrenys desforestats, fent mosaic amb el bosc de pi negre amb neret. En quant al substrat, es troba preferentment en roques àcides, però també calcàries o calcoesquistos. Els sòls són relativament profunds, amb un horitzó orgànic ben desenvolupat, àcids, generalment sense carbonats i pobres en nutrients.

36g. Gespets (prats de *Festuca eskia*) tancats, acidòfils, de l'alta muntanya pirinenca

Pastures mesòfiles denses, dominades pel gesp, en què solen créixer plantes típiques dels prats de pèl caní ben innivats. Atesa l'amplitud altitudinal i la multiplicat d'ambients en què poden fer-se, presenten lleugeres variacions, tant en les espècies que les constitueixen com en l'abundància d'aquestes. En general, es pot trobar gesp (*Festuca eskia*), jonquilla (*Ranunculus pyrenaicus*), pèl caní (*Nardus stricta*) i regalèsia de muntanya (*Trifolium alpinum*).

Es troba a l'estatge alpí (i subalpí) dels Pirineus. Ocupa vessants, preferentment suaus, d'orientació diversa, fons dels circs i de les comes, regularment coberts de neu durant l'hivern. El sòl solen ser relativament profunds, àcids i sense carbonats.

42g. Pinedes de pi negre (*Pinus uncinata*), acidòfiles i xeròfiles, dels solells pirinencs

Bosc de pi negre (*Pinus uncinata*), de natural no gaire densos. A les parts més elevades i especialment als indrets més rocosos, poden adoptar l'aspecte de matollars arbrats. Típicament comprenen un estrat arbore i un d'herbaci força desenvolupats i, eventualment, un d'arbustiu, que pot arribar a ser important. Les moltes mai no hi fan un paper destacat. A l'estrat arbustiu pot haver presència de ginebre (*Juniperus communis*), i a l'herbaci espècies com ussona (*Festuca gautieri*), te de muntanya (*Veronica officinalis*) i *Festuca gr. ovina*.

Es troba a l'estatge subalpí (i altimontà) dels Pirineus (incloent-hi els Prepirineus). Aquest hàbitat fa el límit superior forestal a bona part dels Pirineus. De manera natural pot enfilarse fins als 2.400-2.500 m d'altitud. Ocupa típicament vessants solells, tant en indrets pendents com relativament plans, sobre substrats àcids (o sòls descalcificats).

A causa de tals excessives i, més rarament, d'incendis forestals ha esdevingut, en grans extensions, un bosc esclarissat i mal estructurat.

Pinedes de pi negre (*Pinus uncinata*) al voltant de l'àmbit.

86b. Àrees urbanitzades, amb claps importants de vegetació natural

Grans àrees amb cases, en general individuals, connectades per una xarxa important de vies urbanes. Hi són freqüents les superfícies sense construir, amb restes més o menys extenses de vegetació natural, sobretot de caràcter forestal. Pot trobar-se des dels Pirineus al territori catalanídic meridional.

86e. Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí...

Terrenys generalment rostos que han estat coberts de vegetació rizomatosa o cespitosa, en general baixa, amb la funció d'evitar l'erosió del substrat. Durant les primeres etapes s'hi endevina encara el procés de sembra (recobriment amb palla, etc.).

Integrada principalment per gramínies: gram (*Cynodon dactylon*), *Poa* spp., margall (*Lolium* spp.), etc. També per algunes lleguminoses: Trèvol (*Trifolium* spp.), alfals (*Medicago sativa*), *Lotus corniculatus*, etc.

Es pot trobar des de la terra baixa a l'estatge alpi. Ocupa runam de mines, graveres abandonades, talussos de grans obres públiques, vessants d'alta muntanya en què ha estat corregit el pendent... Sobre substrats poc consolidats, sovint superposats al sòl primigeni, de granulometria i pH diversos. Provenen de materials de tota mena.

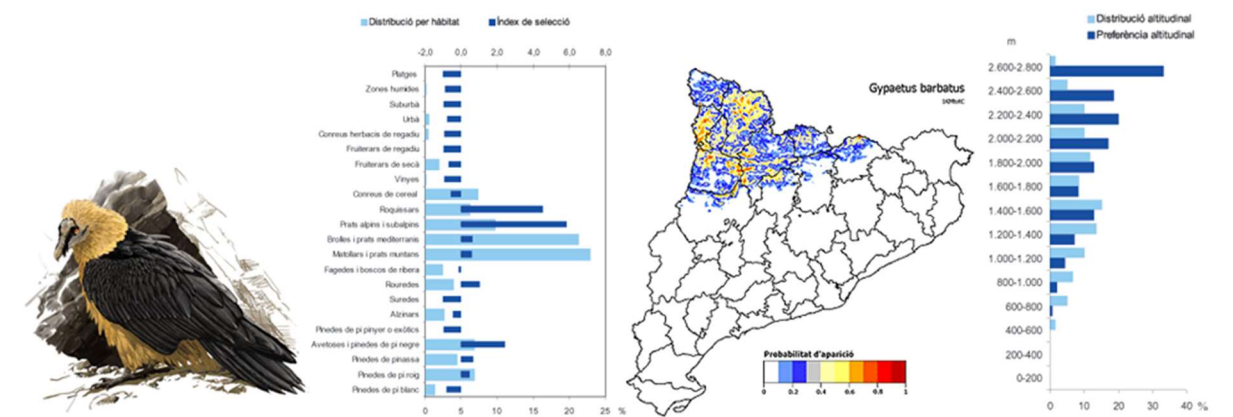
Àrees revegetades amb gramínies i lleguminoses a l'àmbit d'estudi.

Fauna

Les aus constitueixen la classe de vertebrats amb un major nombre d'espècies. En aquest sector subalpí de la Vall d'Aran, destaca la probable presència d'espècies com la perdiu xerra (*Perdix perdix*), el grasset de muntanya (*Anthus spinoletta*), el trencapinyes (*Loxia curvirostra*), la merla roquera (*Monticola saxatilis*), el còlit gris (*Oenanthe oenanthe*), la cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*), el pardal de bardissa (*Prunella modularis*) i la merla de pit blanc (*Turdus torquatus*). Per la capacitat de moviment, cal tenir en compte el pas per la zona de l'àliga daurada (*Aquila chrysaetos*) i el voltor comú (*Gyps fulvus*). En les zones forestals properes a l'àmbit, denses i poc fragmentades, es preveu la presència del mussol pirinenc (*Aegolius funereus*) i picot negre (*Dryocopus martius*), i amb menys possibilitat, el gall fer (*Tetrao urogallus*).

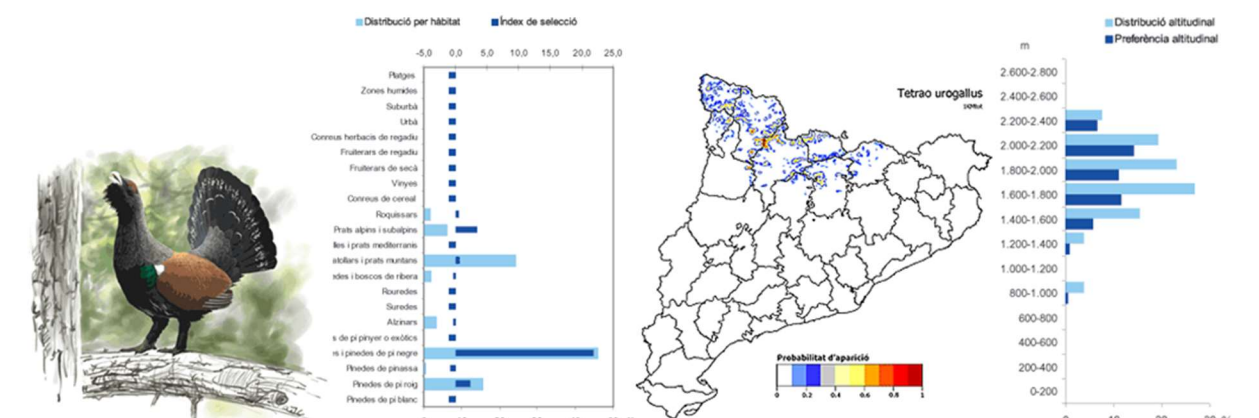
La zona d'estudi es troba dins el domini del Pla de recuperació del trencalòs (*Gypaetus barbatus*). Aquesta espècie es troba catalogada com "En perill d'extinció" segons el *Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas*, i segons el *Decret 172/2022, de 20 de*

setembre, del *Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida*.

Informació distribució Trencalòs. Font: SIOC

El gall fer també es troba catalogat com "En perill d'extinció" segons el *Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida*, i com "vulnerable" segons el *Catálogo Español de Especies Amenazadas*.

Informació distribució Gall fer. Font: SIOC

Un altre espècie classificada com "vulnerable" segons el *Catálogo Español de Especies Amenazadas* i el *Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida* és el mussol pirinenc.

AUS

Nom comú	Nom científic	Directiva Aus ¹	LLPA ²	CEEA ³	CFSAA ⁴
Aus / Falconiformes					
Àguila daurada	<i>Aquila chrysaetos</i>	I	B	*	*
Trencalòs	<i>Gypaetus barbatus</i>	I	A	PE	PE
Voltor comú	<i>Gyps fulvus</i>		B	*	*

AUS

Aus / Galliformes					
Perdiu xerra	<i>Perdix perdix</i>	II, III			
Gall fer	<i>Tetrao urogallus</i>		A	V	PE
Aus / Passeriformes					
Grasset de muntanya	<i>Anthus spinoletta</i>		D	*	*
Trencapinyes	<i>Loxia curvirostra</i>		D	*	*
Merla roquera	<i>Monticola saxatilis</i>		D	*	*
Còlit gris	<i>Oenanthe oenanthe</i>		D	*	*
Cotxa fumada	<i>Phoenicurus ochrurus</i>		D	*	*
Pardal de bardissa	<i>Prunella modularis</i>		D	*	*
Merla de pit blanc	<i>Turdus torquatus</i>		D	*	*
Aus / Piciformes					
Picot negre	<i>Dryocopus martius</i>	I	C	*	*
Aus / Strigiformes					
Mussol pirinenc	<i>Aegolius funereus</i>		B	V	V

¹Directiva aus: Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres. I (Annex I, objecte de mesures de conservació de l'hàbitat), II (Annex II, espècies caçables), III (Annex III, espècies comercials).

²Llei protecció animals: Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. Espècies protegides incloses en l'Annex: A i B: categoria d'infracció molt greu; C: categoria d'infracció greu; D: cat. infracció lleu.

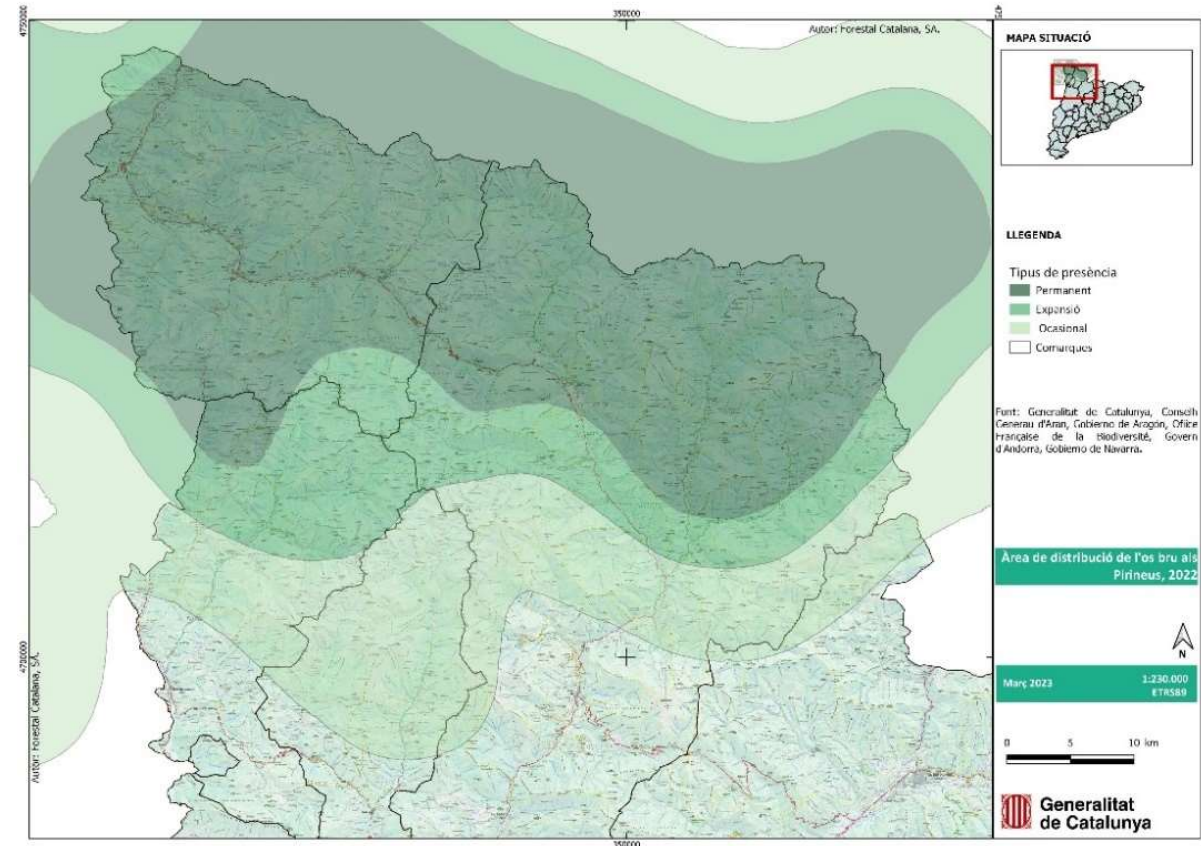
³Catálogo Español de Especies Amenazadas, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, rectificat posteriorment per la Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer.

⁴Estat de conservació segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses en la Relació d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona i no incloses en el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada.

⁵Fenologia: M (migrant), N (nidificant), H (hivernant), V (visitant).

Els mamífers probablement presents a la zona d'estudi són l'ós bru (*Ursus arctos*), ermíni (*Mustela erminea*), mostela (*Mustela nivalis*), marta (*Martes martes*), guineu (*Vulpes vulpes*), gat fer (*Felis silvestris*), senglar (*Sus scrofa*), isard (*Rupicapra rupicapra*), cabirol (*Capreolus capreolus*), cérvol (*Cervus elaphus*), marmota alpina (*Marmota marmota*), talpó de tartera (*Chionomys nivalis*), talpó camperol (*Microtus arvalis*), esquirol (*Sciurus vulgaris*), i llebre europea (*Lepus europaeus*). Altres carnívors possiblement presents són el toixó (*Meles meles*) i la fagina (*Martes foina*).

L'ós bru es troba catalogat com "En perill d'extinció" segons el *Catálogo Español de Especies Amenazadas* i el *Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida*.

Mapa de distribució de l'ós bru a Catalunya l'any 2022.

A més, l'ermíni i la mostela es troben catalogats com "vulnerable" segons el *Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida*.

MAMÍFERS

Nom comú	Nom científic	Directiva Hàbitats ¹	LLPA ²	CEEA ³	CFSAA ⁴
Mamífers / Rosegadors					
Talpó de tartera	<i>Chionomys nivalis</i>				
Marmota alpina	<i>Marmota marmota</i>				
Talpó camperol	<i>Microtus arvalis</i>				
Esquirol	<i>Sciurus vulgaris</i>		D		*
Mamífers / Lagomorfs					
Llebre	<i>Lepus europaeus</i>				
Mamífers / Carnívors					
Gat fer	<i>Felis silvestris</i>	IV	B	*	*
Fagina	<i>Martes foina</i>				
Marta	<i>Martes martes</i>	V	B		*
Toixó	<i>Meles meles</i>				
Ermíni	<i>Mustela erminea</i>		B	*	V
Mostela	<i>Mustela nivalis</i>		D		V

MAMÍFERS

Os bru	<i>Ursus arctos</i>	II, IV	A	PE	PE
Guineu o rabosa	<i>Vulpes vulpes</i>				
Mamífers / Ungulats					
Cabirol	<i>Capreolus capreolus</i>				
Cérvol	<i>Cervus elaphus</i>				
Isard	<i>Rupicapra rupicapra</i>	V			
Porc senglar	<i>Sus scrofa</i>				

¹Directiva Hàbitat: Directiva 92/43/CEE, relativa a la Conservació dels hàbitats naturals i de fauna i flora silvestres, modificada per la Directiva 97/62 del Consell de 27 d'octubre de 1997. “II” assenyala les espècies incloses en l'Annex II, espècies animals i vegetals d'interès comunitari per a la conservació dels quals és necessari designar zones especials de conservació; “IV”, incloses en l'Annex IV, estrictament protegides; “V”, Annex V, que poden ser objecte de mesures de gestió (caçables).

²Llei protecció animals: Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. Espècies protegides incloses en l'Annex: A i B: categoria d'infracció molt greu; C: categoria d'infracció greu; D: cat. infracció. lleu.

³Catálogo Español de Especies Amenazadas, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, , rectificat posteriorment per la Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer.

⁴Estat de conservació segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses en la Relació d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona i no incloses en el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada.

Les dures condicions climàtiques fan que l'**herpetofauna** sigui escassa. No obstant, hi ha espècies com la sargantana aranesa (*Iberolacerta aranica*), la sargantana de mullera (*Zootoca vivipara*), la sargantana roquera (*Podarcis muralis*), el perillós escurçó pirinenc (*Vipera aspis*) i possiblement el vidriol (*Anguis fragilis*).

La sargantana aranesa es troba catalogada com “En perill d'extinció” segons el *Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas*, i segons el *Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida*.

RÈPTILS

Nom comú	Nom científic	Directiva Hàbitats ¹	LLPA ²	CEEA ³	CFSAA ⁴
Rèptils / Saures					
Sargantana aranesa	<i>Iberolacerta aranica</i>		B	PE	PE
Sargantana roquera	<i>Podarcis muralis</i>	IV	D	*	*
Sargantana de mullera	<i>Zootoca vivipara</i>			*	*
Rèptils / ofidis					
Vidriol	<i>Anguis fragilis</i>		D	*	*
Escurçó pirinenc	<i>Vipera aspis</i>				*

¹Directiva Hàbitat: Directiva 92/43/CEE, relativa a la Conservació dels hàbitats naturals i de fauna i flora silvestres, modificada per la Directiva 97/62 del Consell de 27 d'octubre de 1997. “II” assenyala als tàxons inclosos en l'Annex II, espècies animals i

RÈPTILS

vegetals d'interès comunitari per a la conservació dels quals és necessari designar zones especials de conservació; “IV”, inclosos en l'Annex IV, estrictament protegits; “V”, Annex V, que poden ser objecte de mesures de gestió (caçables).

²Llei protecció animals: Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. Espècies protegides incloses en l'Annex: A i B: categoria d'infracció molt greu; C: categoria d'infracció greu; D: cat. infracció. lleu.

³Catálogo Español de Especies Amenazadas, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, , rectificat posteriorment per la Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer.

⁴Estat de conservació segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses en la Relació d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona i no incloses en el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada.

La **comunitat amfíbiga** també és discreta per les dures condicions climàtiques. Els rierols i els estanys són llocs importants per a aquest grup de vertebrats, especialment durant el període reproductor, tot i que a l'àmbit d'estudi no n'hi abunden. Una espècie que pot ser presents és la salamandra (*Salamandra salamandra*).

AMFIBIS

Nom comú	Nom científic	Directiva Hàbitats ¹	LLPA ²	CEEA ³	CFSAA ⁴
Amfibis / Urodels					
Salamandra	<i>Salamandra salamandra</i>		D		

¹Directiva Hàbitat: Directiva 92/43/CEE, relativa a la Conservació dels hàbitats naturals i de fauna i flora silvestres, modificada per la Directiva 97/62 del Consell de 27 d'octubre de 1997. “II” assenyala als tàxons inclosos en l'Annex II, espècies animals i vegetals d'interès comunitari per a la conservació dels quals és necessari designar zones especials de conservació; “IV”, inclosos en l'Annex IV, estrictament protegits; “V”, Annex V, que poden ser objecte de mesures de gestió (caçables).

²Llei protecció animals: Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. Espècies protegides incloses en l'Annex: A i B: categoria d'infracció molt greu; C: categoria d'infracció greu; D: cat. infracció. lleu.

³Catálogo Español de Especies Amenazadas, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, , rectificat posteriorment per la Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer.

⁴Estat de conservació segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses en la Relació d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona i no incloses en el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada.

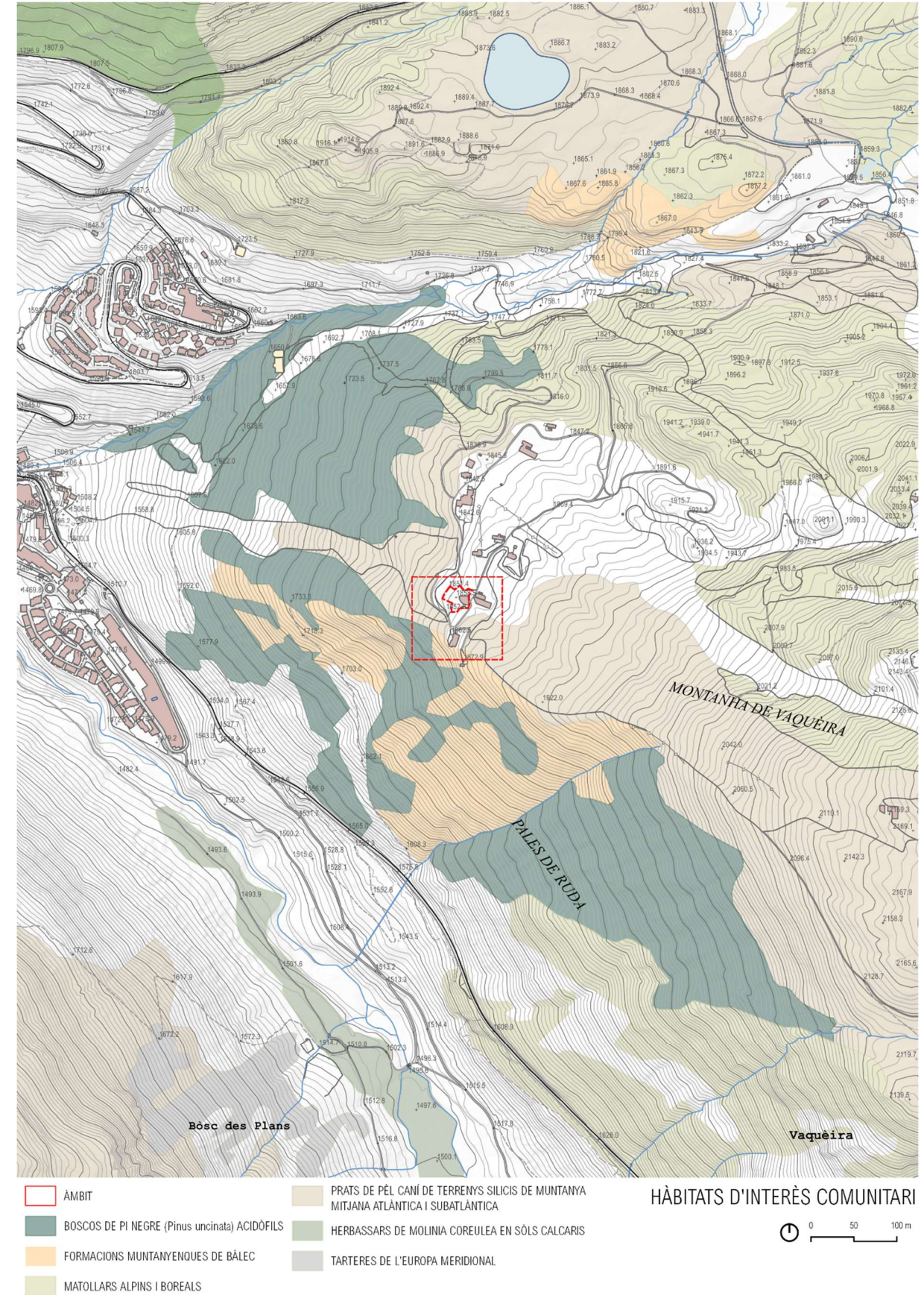
Hàbitats d'Interès Comunitari

Pel que fa als hàbitats, es tenen en compte els hàbitats d'interès comunitari (HIC) inclosos en la Directiva d'Hàbitats (92/43/CEE). Els hàbitats han estat inventariats seguint el Manual de Biòtops CORINE, però els codis usats segueixen el Centre Temàtic Europeu per a la Conservació de la Natura (ETC/NC), i que ha estat transposat a Catalunya pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya (programa MiraMon). En principi la inclusió d'aquests hàbitats no implica cap categoria

de protecció legal, sinó la recomanació de preservar una mostra prou gran com per garantir-ne la conservació (cosa que es fa incloent-los en la Xarxa Natura 2000).

Els HIC més pròxims al bar restaurant ETH refugi cota 1800 són els següents:

- Codi 4060: Matollars alpins i boreals. No prioritari.
- Codi 6230: Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), rics florísticament, dels terrenys silicis de la muntanya mitjana atlàntica o subatlàntica. No prioritari.
- Codi 9430: Boscos de pi negre (*Pinus uncinata*) acidòfils. No prioritari.
- Codi 5120: Formacions muntanyenques de bàlec (Genista balansae subsp. europea = *Cytisus purgans*). No prioritari.

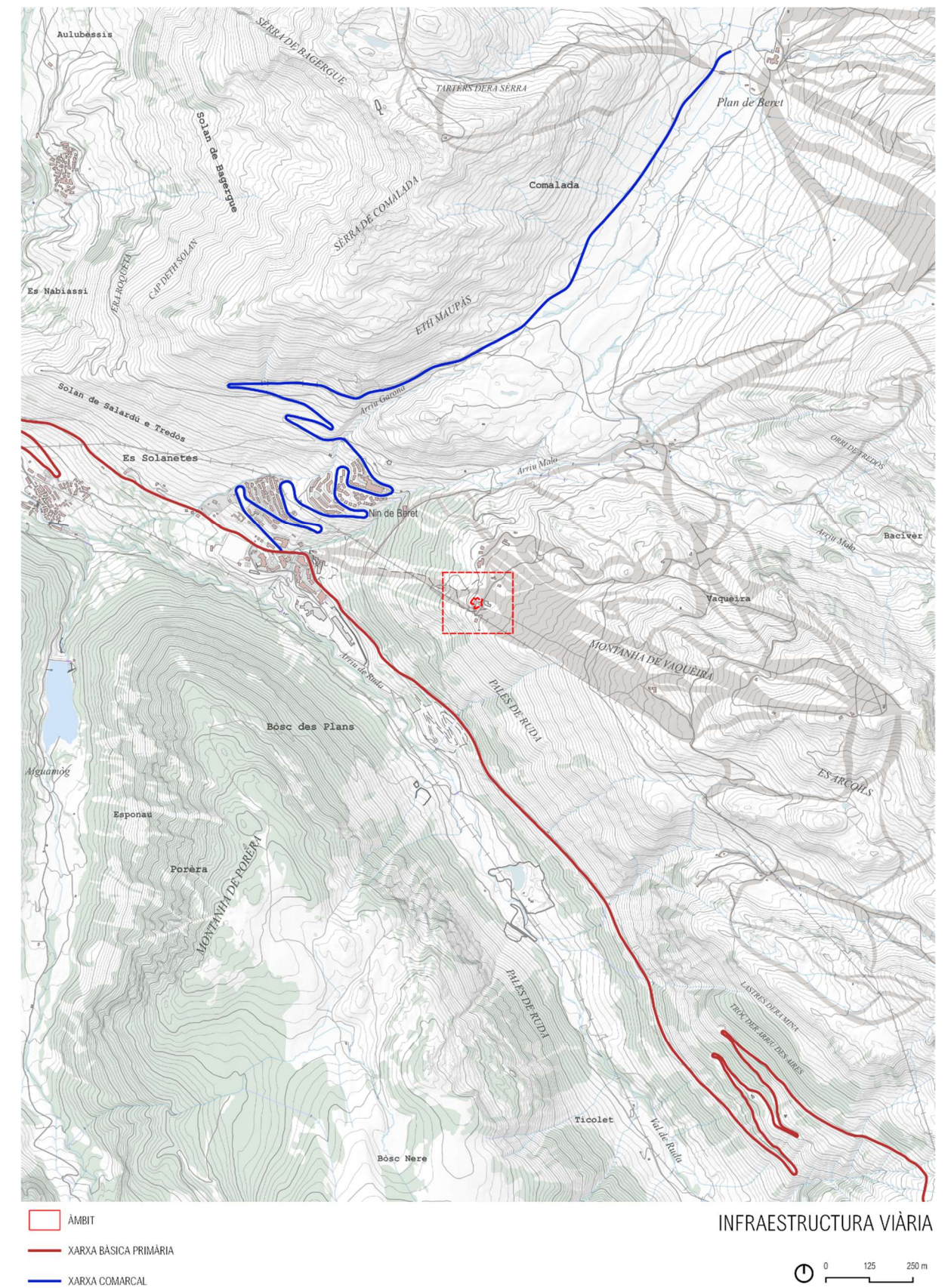
SOCIOECONOMIA

Els municipis que directament es relacionen amb l'estació esquí de Baqueira Beret, són Naut Aran, per la Vall d'Aran, i Alt Àneu, Esterrí d'Àneu, i la Guingueta d'Àneu, pel Pallars.

Comparant la població dels nuclis del Pallars Sobirà i la de la Vall d'Aran des de 1950 fins la dècada dels 90, es mostra la rellevància i efecte de l'estació Baqueira Beret sobre la comarca, a partir de la seva inauguració l'any 1964, avui ja fa cinquanta anys.

La demanda turística de les darreres dècades, sobretot concentrada als mesos d'estiu i hivern, ha comportant en els pobles de la Vall d'Aran i concretament de Naut Aran certes transformacions per a acollir la demanda creixent de serveis i d'allotjaments.

Naut Aran concentra un 42,6% dels hotels i un 44,0% de les places hoteleres de tota la comarca, així com un 25,0% de turisme rural. Salardú es situa a pocs quilòmetres de la capital de la Vall d'Aran, on es mostra també un turisme consolidat, amb presència d'hotels, pensions, residències, restaurants,... etc., per a satisfer aquestes demandes.

INFRASTRUCTURES I SERVEIS

Dins l'àmbit, destaquen com a infraestructures i serveis principals:

- Xarxa elèctrica

Hi ha diverses línies d'alta tensió que travessen l'àmbit i que alteren de forma notable el paisatge.

Per altra banda, les línies d'abastament d'energia elèctrica a les instal·lacions de l'estació d'esquí de Baqueira Beret són soterrades.

- Xarxa viària

La principal carretera d'accés a l'àmbit és des de la C-28 al poble de Vaqueira, continuant per la C-142b

A l'àmbit només s'hi accedeix en vehicle fora de la temporada d'esquí, no sent accessible a l'hivern per neu. Els camins d'accés són dos:

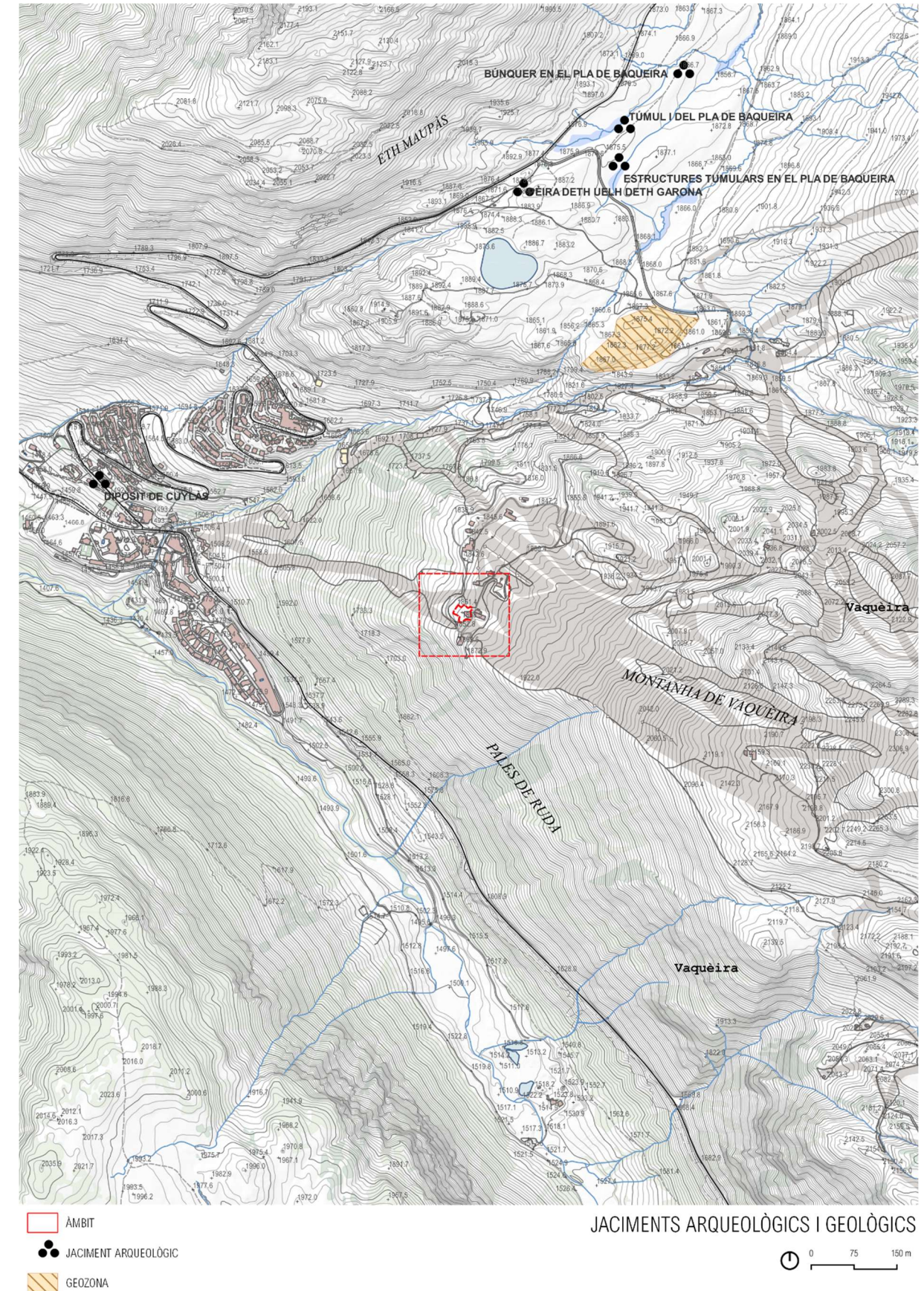
- Camí des de la carretera que puja al Pla de Beret, paral·lel pel marge esquerra al riu Malo. Es un itinerari de bicicletes a l'estiu.
- Des de l'aparcament d'Orri, seguint un camí que en direcció sud que va planejament fins a les instal·lacions de cota 1.800. aquest és el principal accés.

- Camins i itineraris

De l'estació d'esquí surten itineraris que pugen la muntanya i donen accés a altres instal·lacions de les pistes d'esquí. A l'estiu sovint es desenvolupen activitats de senderisme i bicicleta pels camins de la zona.

- Infraestructures per cable

L'estació d'esquí és el punt d'arribada de tres dels remuntadors principals: TC Baqueira. TS Esquirós. TSD Bosque.

PATRIMONI CULTURAL

S'ha realitzat un inventari dels béns culturals presents a l'àmbit d'estudi que ha constatat d'una consulta de cartes arqueològiques i bases de béns arquitectònics inventariats, als serveis d'inventari arqueològic i arquitectònic de la Direcció General de Patrimoni Cultural, del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, així com de l'Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental.

De la consulta realitzada es desprèn que hi ha diversos jaciments arqueològics propers l'àmbit d'estudi:

- Dipòsit de Cuyllàs: Conjunt ceràmic localitzat al 1978 de tipus de jaciment de dipòsits de bronze. El conjunt ceràmic es trobava sota la superfície amb cassoles, sota dues lloses. Es van recuperar 6 vasos gairebé sencers i el perfil complet d'un setè vas junt amb una nansa i altres fragments de la mateixa peça. Pel nombre d'elements de suspensió es pot afirmar que el dipòsit era més nombrós, encara que tan sols s'hagin recollit les peces més vistoses.
- Pèira deth uelh deth Garona: és un megàlit situat just a la partició d'aigües entre l'Atlàntic (riu Garona) i la Mediterrània (riu Noguera Ribagorçana) a l'extrem superior del Pla de Beret i dins el municipi de Salardú. Es tracta d'un gran bloc de pedra granítica amb secció prismàtica o triangular. Fa 1,90 metres d'alçada i per la part central del triangle amida 42 cm x 57 cm x 60 cm. Es troba a una alçada de 1.881m sobre un petit turonet a prop de la carretera C-142B.
- Estructures tumulars en el pla de Baqueira: El conjunt es compon de tot un seguit d'estructures tumulars que ressegueixen tota la carena del turó amb una orientació d'est a oest. Algunes estructures només apareixen com cromlecs perimetrals, uns amb forma quadrangular i altres amb forma semicircular. En tots ells només és visible la part nord de cada estructura, ja que el sector sud, o resta colgat sota terra o ha desaparegut. Es poden diferenciar diverses tipologies: 1.- Una amb forma semicircular, feta amb blocs mitjans i grans de pedra granítica, alguns força plans, amb una llargària d'aproximadament uns 6 o 7 metres. 2.- Una altra amb forma quadrangular amb pedres també granítiques, però de dimensions més petites que les de l'anterior tipologia i que sobresurten més del terreny.
- Túmul I del pla de Baqueira: Es tracta d'un túmul circular d'aproximadament 3 metres de diàmetre, constituït per grans blocs de pedra granítica de forma més o menys regular. Al costat d'aquest túmul, cap al Pic de Baqueira i en un petit turó, han aparegut restes d'altres possibles estructures tumulars.
- Geozona: Roques amuntades i estries glacials del pla de l'Orri.

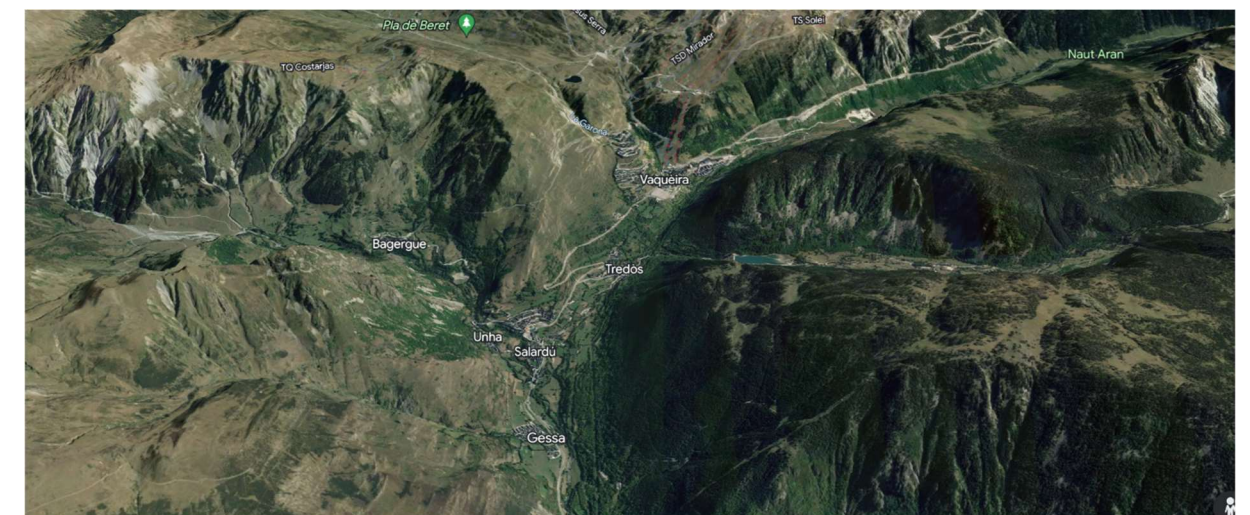
Cap jaciment es veu afectat per la proposta ni pels seus accessos.

4. PAISATGE DEL LLOC I PROJECTE

4.1 DESCRIPCIÓ I VISIBILITAT DEL LLOC

4.1.1 Estructura

L'àmbit es situa a Vaqueira, als seus plans, que configuren el paisatge dominant de l'eix de la Vall, amb el punt culminant al Cap de Vaqueira. Vaqueira és la divisòria de les aigües del Riu Malo, que ve del Pla de Beret, i on neix el Noquera Pallaresa, cap Al vessant català, i la Garona de Ruda, que baixa per la vall de Ruda, cap el vessant aranès i francès.

Vall de Ruda

Convien amb aquest paisatge les instal·lacions vinculades a l'estació d'esquí alpí de Baqueira Beret, sent aquest el úny del seu inici, i alhora configura el fons de vall. La infraestructura del nucli 1.800 es troba exposada, ja que, es situa al límit del mirador de la vall de Vaqueira i és visible des dels nuclis de Gessa, Salardú i Tredós.

Estructuralment l'àmbit es pot caracteritzar per la presència de:

- Vessants de muntanya. Aquests àmbits davallen des de les carenes fins el fons de vall, principalment són prats però amb estat arbori a les zones de cota més baixa.
- Terrasses. Aquests àmbits són plans horitzontals entre les vessants de muntanya o altres desnivells. Formen un esglaó al llarg de la vora d'un vessant de muntanya i son originats, principalment, per l'erosió i recoberta per un dipòsit d'arrossegalls. Les terrasses estan conformades majoritàriament per prats amb petites zones boscoses.
- Nuclis poblacionals del fons de vall. Les poblacions més propers a l'àmbit d'estudi i des dels quals el nucli 1800 de l'estació Baqueira Beret té més impacte paisatgístic són: Garós, Arties, Salardú i Tredós.

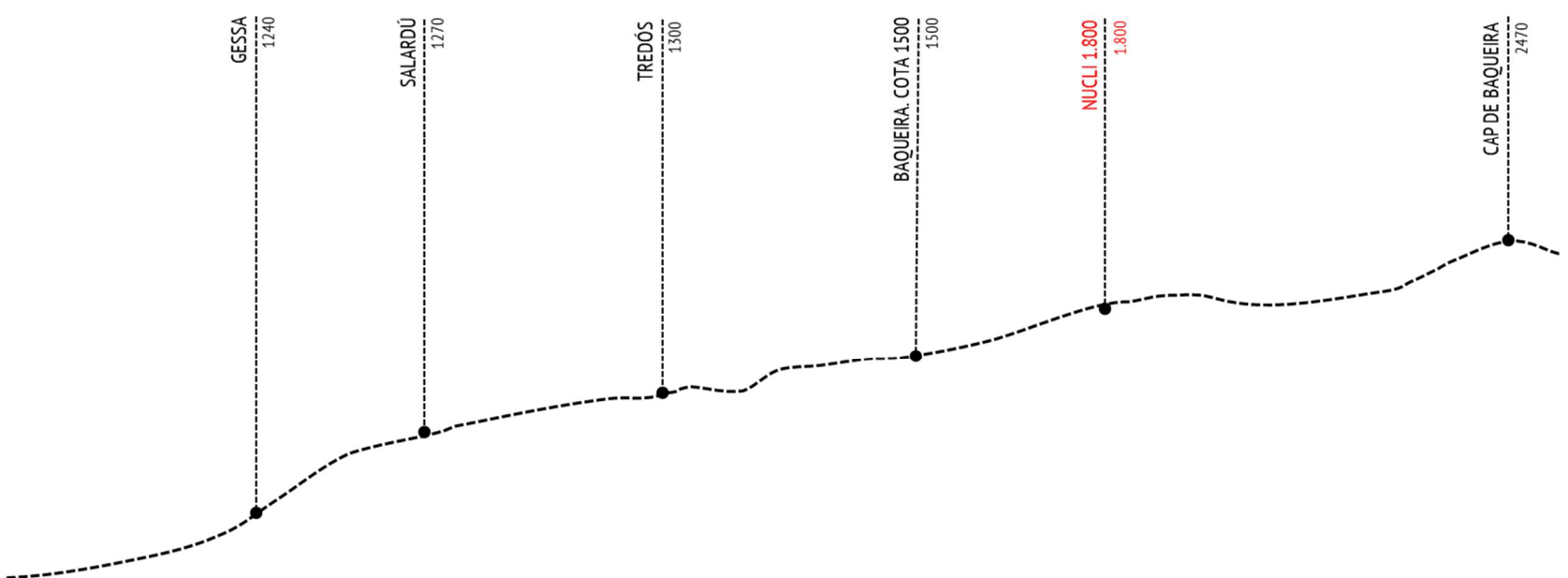
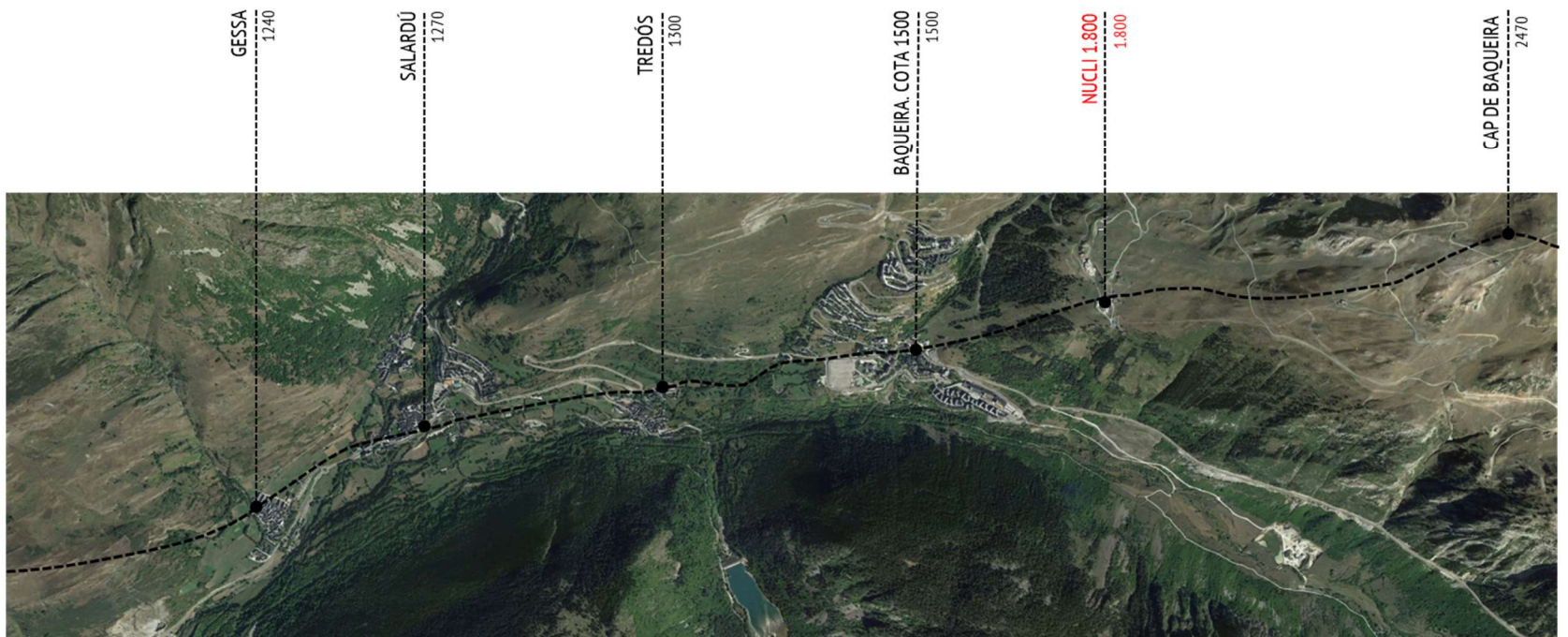
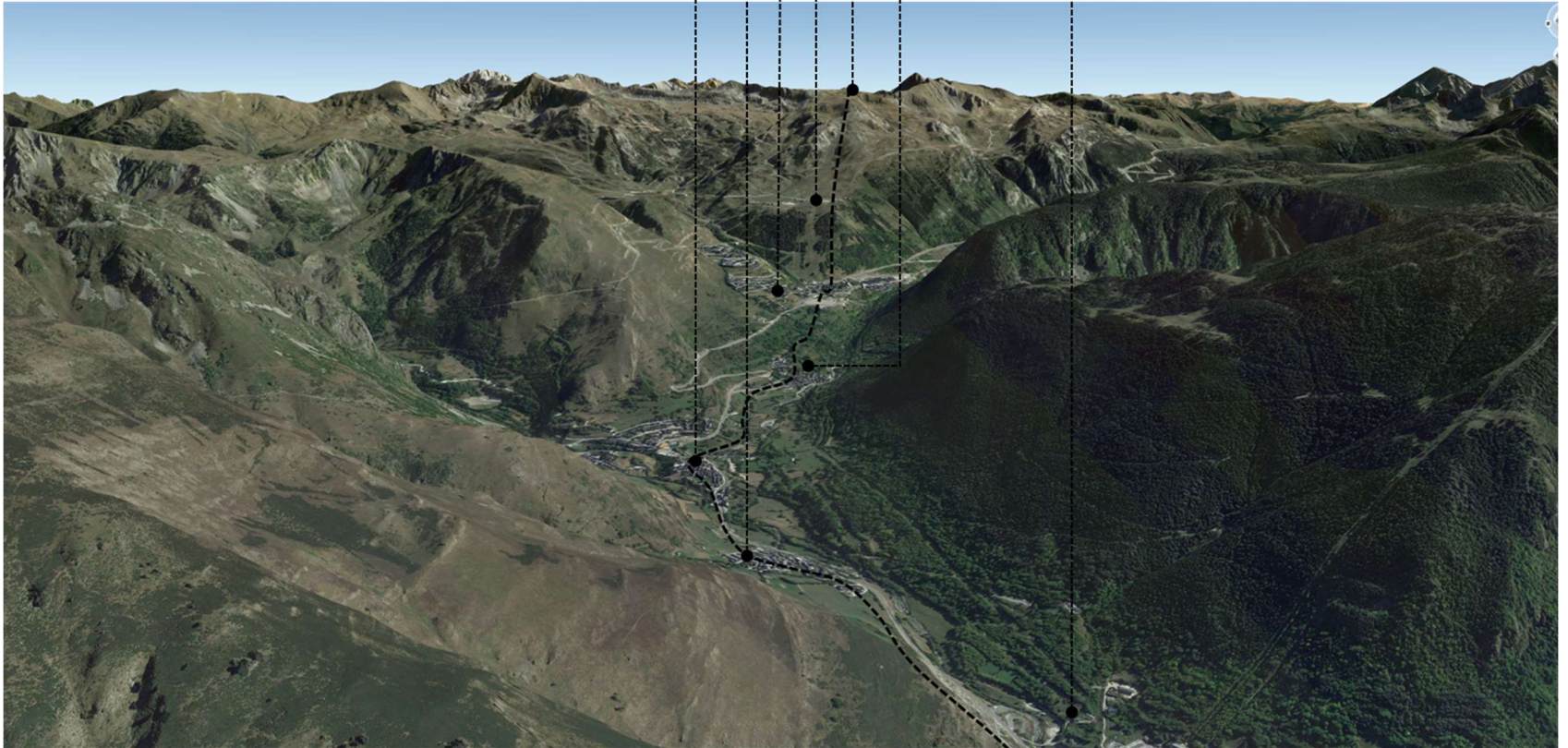
A les següents figures es mostren imatges que caracteritzen el paisatge. La situació d'aquest enclavament el fa especialment sensible, ja que es situa en un balcó.

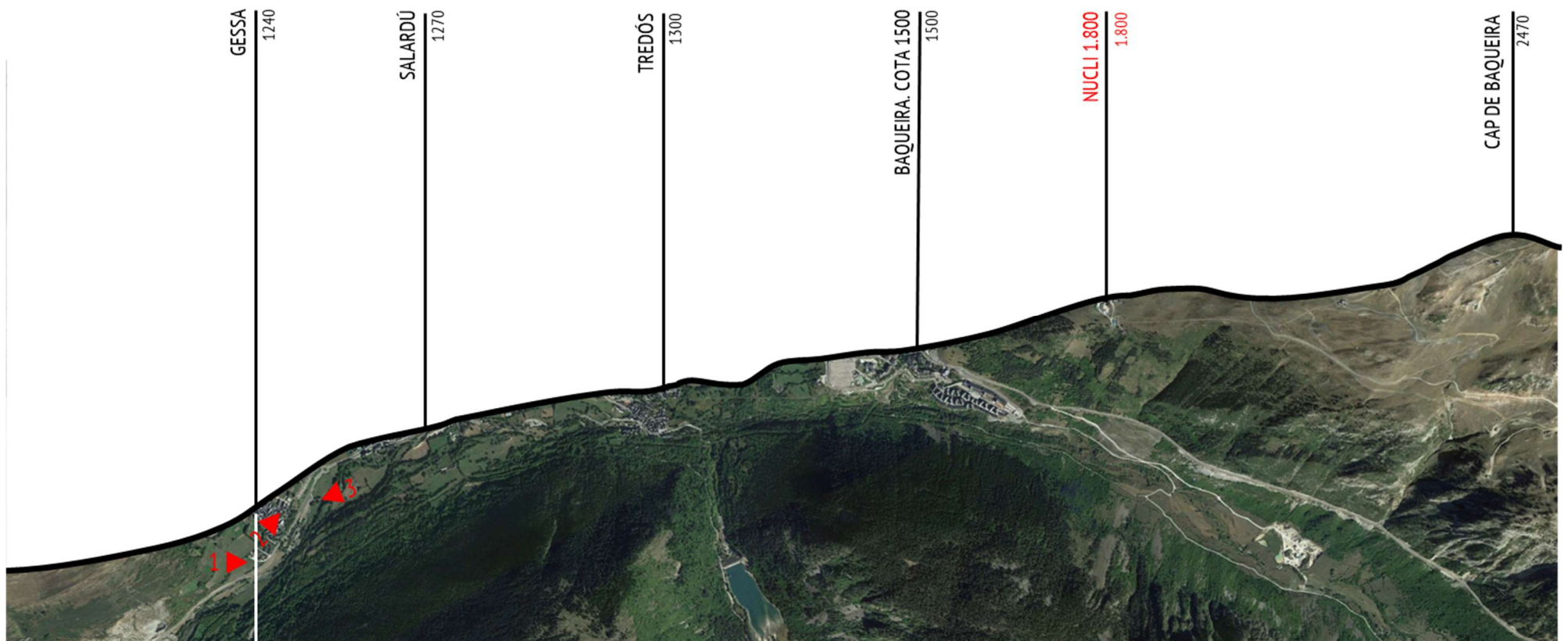
Des de l'eix de vall hi ha tres situacions en relació a aquest punt:

- Nuclis poblacionals del fons de vall: Gessa, Salardú i Tredós.
- Des de Tredós, que és l'últim nucli tradicional (amb l'excepció de Montgarri), la vall canvia a de pendent fins a un primer pla on s'ha desenvolupat el nucli de Baqueira. Antigament era un pla de pastures dominats únicament per una borda.
- Després del pla on s'ha desenvolupat el nucli 1500 de Baqueira, i hi ha un segon canvi de pendent, amb vessant de pastures i pi negre, fins arribar a la cota 1800, on s'inicien els plans de Baqueira, i on es situa, en un punt dominant l'àmbit del projecte, configurant un mirador, i per tant també extremadament visible.

Aquesta visibilitat ve potenciada pel traçat de la pista de baixada del nucli 1800 al 1500, que evita l'existència d'una pantalla vegetal.

- Darrera el mirador hi ha les pastures que s'enfilen fins al Cap de Baqueira cim de 2.491m.

1- ESSLÈSIA SANT PÈIR DE GESSA.
Les esglésies puntegen la vall.
Des d'un campanar es veu el campanar veí.

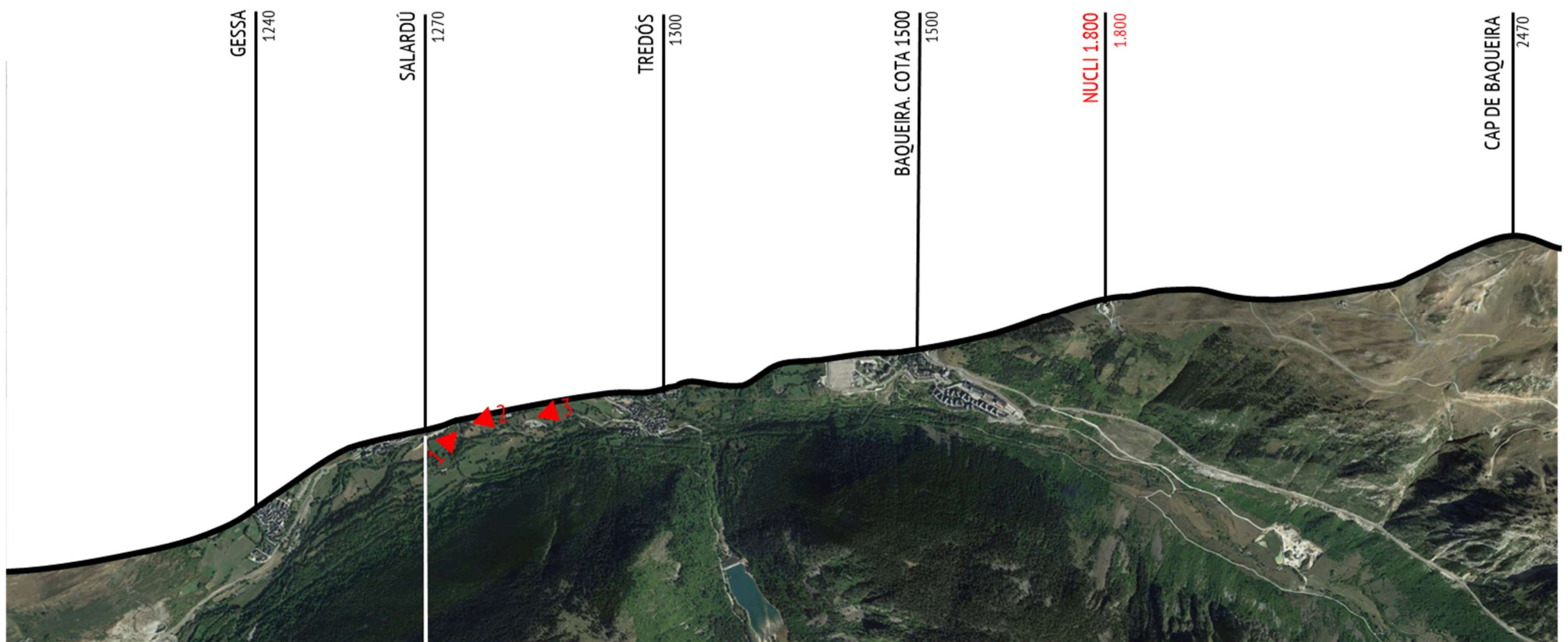

2- VISTA HORIZZÓ
Tuc de Cortarjàs i Cap de la Serra, que tanquen Baqueira al nord, a la zona de Blanibhla

3. VISTA AÈRIA DE GESSA.

1- ESSLÈSIA SANT ANDREU DE SALARDÚ.
Vista cap a Unha i Bergergue, cap a la Vall de l'Unhola.

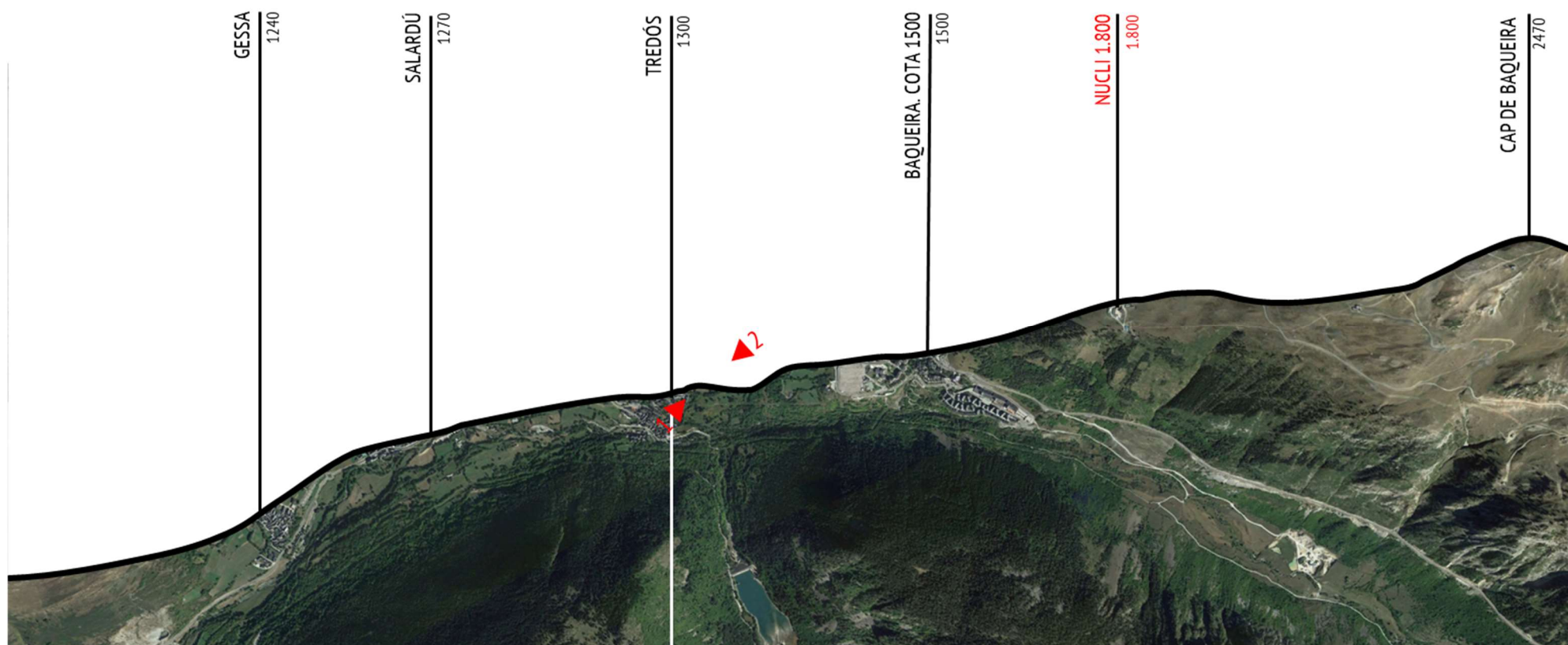

2- VISTA HORITZÓ DES DE L'APARCAMENT CAP A LA VALL. A VIELHA

VISTA AÈRIA DE SALARDÚ, amb vista cap a la vall. Es veu en primer pla Gessa i més avall Arties.

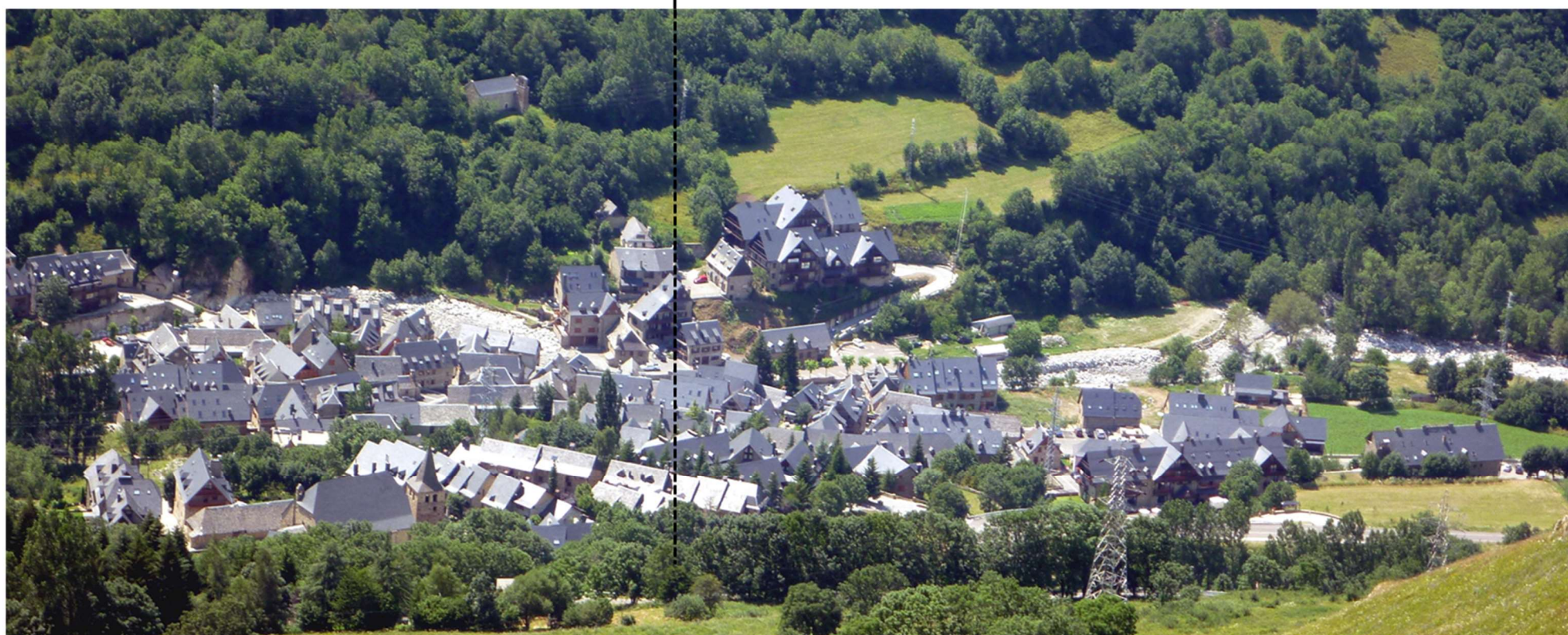
1- ESSLÈSIA SANTA
MARIA DE CAP
D'ARÀN.

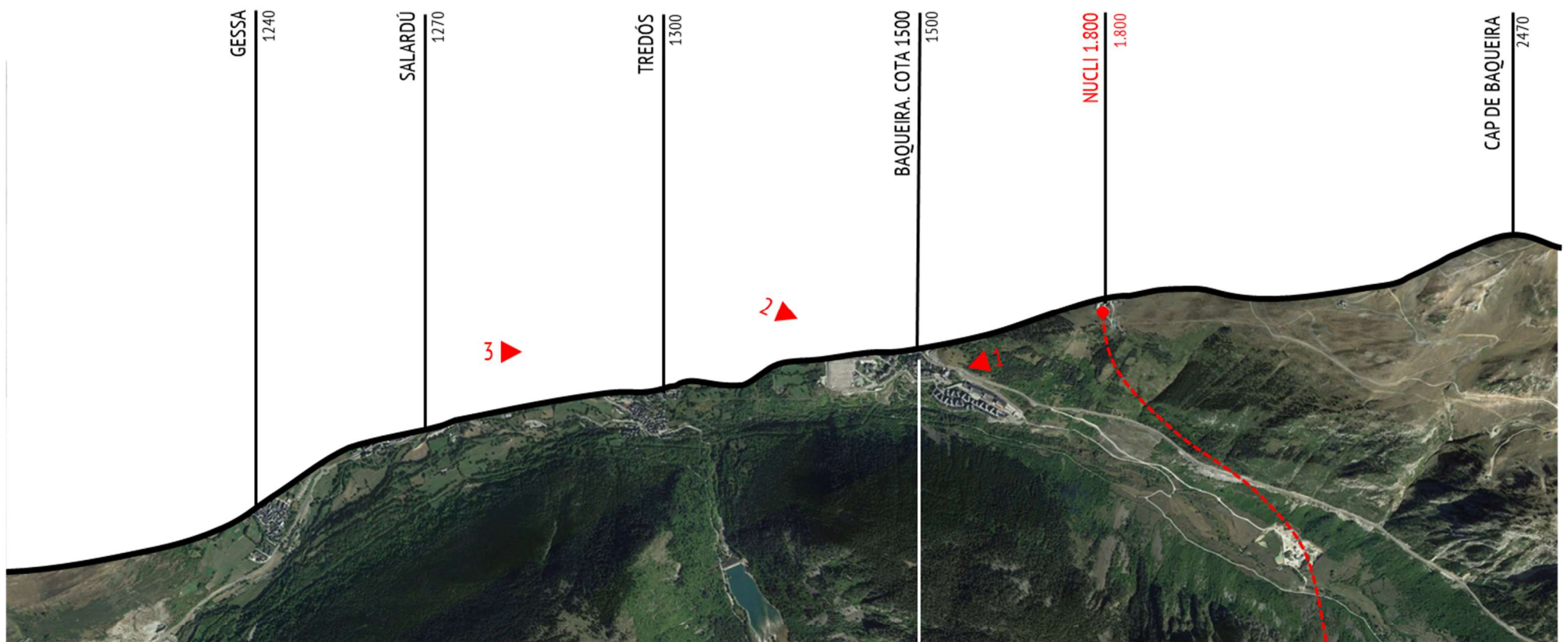
És el nucli més petit, i malgrat la proximitat a Baqueira, és la que té menys visibilitat, ja que queda a peu de vessant, orientat al sud. Es situa a la part més alta del nucli, al Cap d'Aran.

2. VISTA AÈRIA DE TREDÓS.
Des de Baqueira

Es l'últim nucli tradicional de la vall (sense comptar Montgarri), abans d'iniciar l'ascens cap al nucli de Baqueira

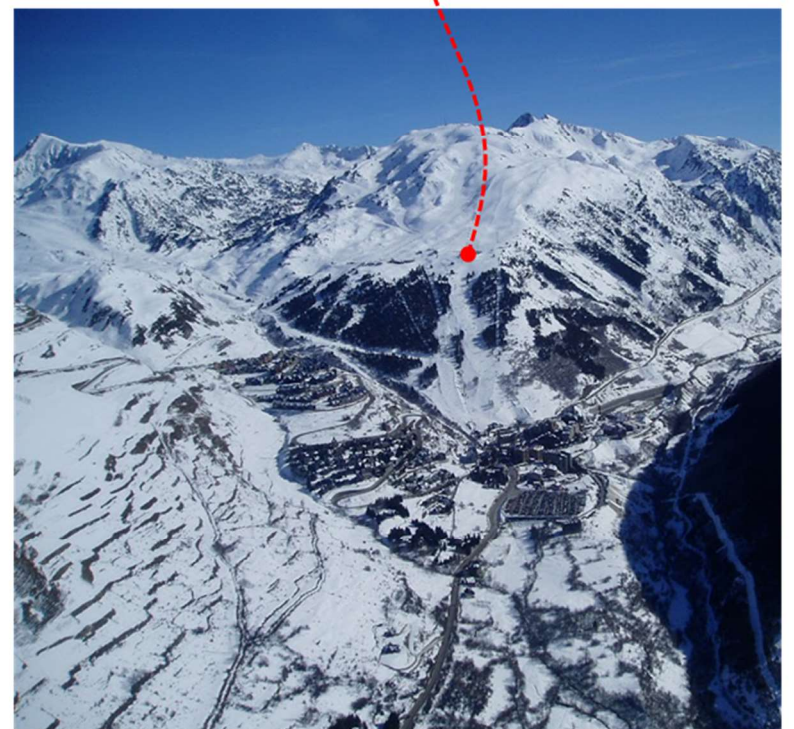

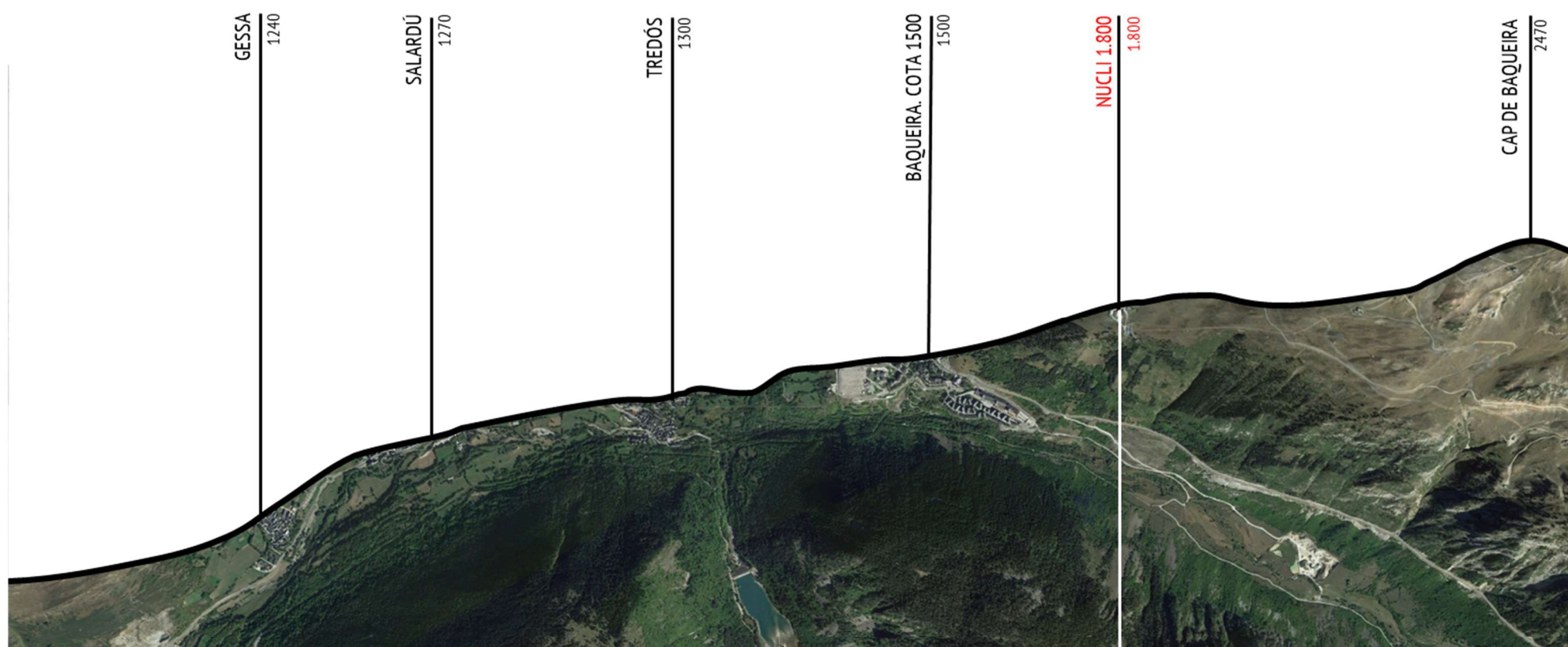
2. VISTA BAQUEIRA CAP A LA VALL DE RUDA. S'aprecien el conjunt de nuclis, en l'eix de vall, que configuren Baqueira

1. VISTA DEL NUCLI DE RUDA.
Es el segon centre més important de Baqueira, des d'on s'inicia el telcabina que puja a 1800

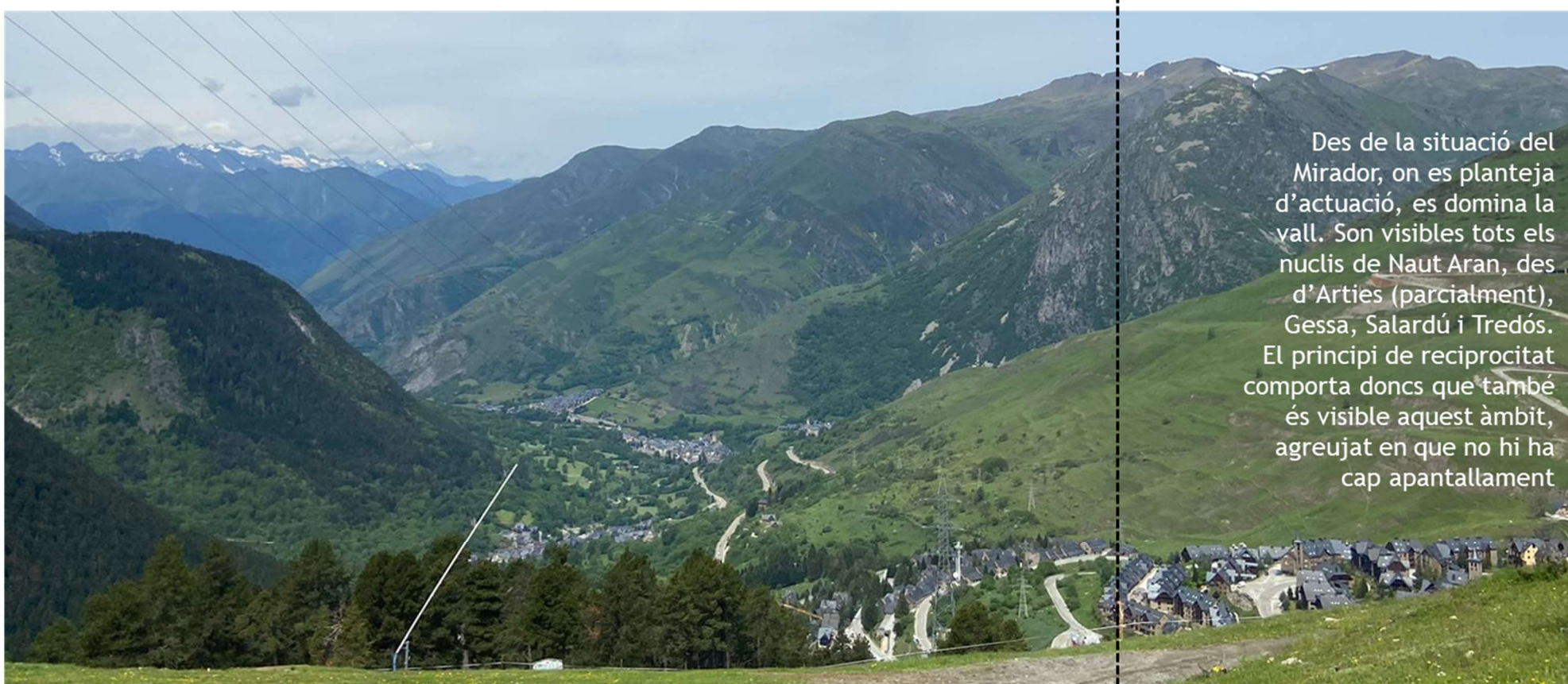
3. VISTA AÈRIA DE VAQUEIRA

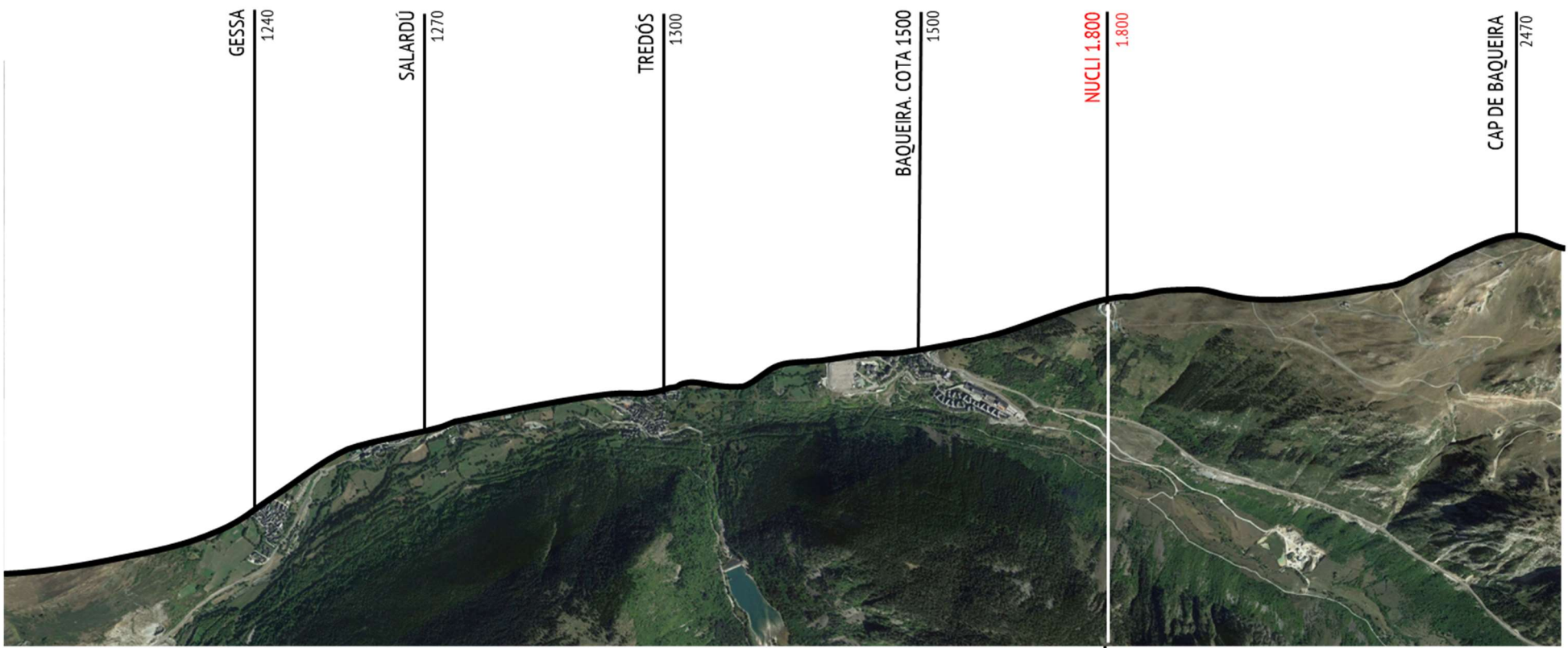

En la següent foto es veu la cota 1800, i d'esquerra a dreta, l'aparcament d'Orri, amb l'accés al nucli de Vaqueira 1800, i a l'extrem dret, dins el nucli l'àmbit de treball, que és l'únic que no està apantallat per bosc de pi negre, cosa que el fa més visible. A la dreta es veu la vall de Ruda, per on puja la carreta de la Bonaigua.

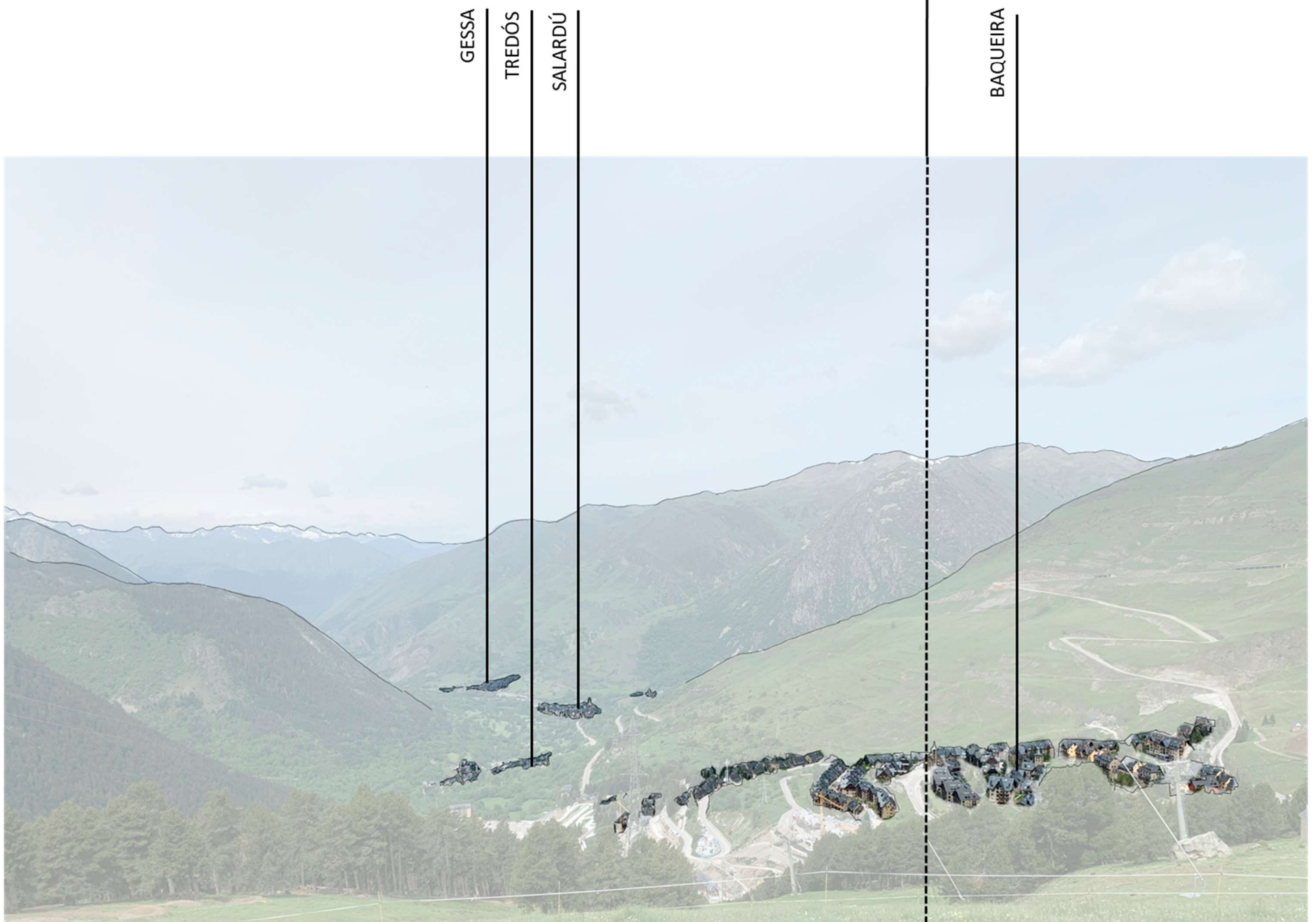
VISTA PANORÀMICA DE VAQUEIRA

Des de la situació del Mirador, on es planteja d'actuació, es domina la vall. Son visibles tots els nuclis de Naut Aran, des d'Arties (parcialment), Gessa, Salardú i Tredós. El principi de reciprocitat comporta doncs que també és visible aquest àmbit, agreujat en que no hi ha cap apantallament

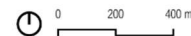

VISTA DES DEL MIRADOR CAP A VAQUEIRA, TREDÓS, SALARDÚ

CONCA VISUAL

4.1.2 Anàlisi de la visibilitat

L'anàlisi de conques visuals és una eina que permet identificar quins sectors del territori són visibles des d'un punt determinat (és a dir, la conca visual d'aquell punt). Això permet avaluar quins elements o unitats del paisatge són més visibles i, per tant, si una actuació o canvi en el paisatge serà més percebut visualment o menys. L'anàlisi s'efectua mitjançant tècniques de sistemes d'informació geogràfica (SIG), de manera que es calcula la conca visual de diversos punts, o de recorreguts, de tal manera que s'obté un plànol de zones visibles i d'altres no visibles.

La visibilitat del conjunt dependrà de quins punts es seleccionin per obtenir-ne la conca visual. El criteri habitualment utilitzat és escollir els punts o camins panoràmics (per tant, els que previsiblement tindran conques més grans) i els punts o camins molt transitats (assumint que el grau d'impacte visual d'una transformació del paisatge serà més gran com més elevat sigui el nombre de persones que el perceben).

Per determinar les conques visuals des d'on és visible la zona del projecte s'ha calculat la conca visual des d'un punt situat al centre de l'ampliació de les instal·lacions. S'ha calculat la conca visual mitjançant el programari de QGIS.

Amb l'anàlisi de conques visuals es pot determinar que l'àmbit del projecte és visible des de les zones amb colors més clars que mostren les zones més visibles, mentre que els colors més foscos mostren les zones menys visibles.

L'itinerari més sensible des d'on es percep les instal·lacions del nucli 1800 de l'estació de Baqueira Beret és des dels diferents nuclis de població que s'ubiquen al fons de vall.

A la figura es representa les conques visuals des de l'itinerari principal.

4.2 VISIÓ INTEGRAL DEL PROJECTE

Com s'ha descrit a l'apartat d'antecedents d'aquest document, les modificacions plantejades a les instal·lacions actuals responen, per una banda, a l'ampliació dels tallers i l'augment del número de boxes i magatzems i, per l'altra, a la millora de la terrassa de l'edifici del bar restaurant ETH refugi a la cota 1800 de l'estació de Baqueira-Beret.

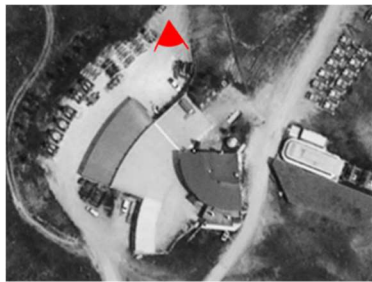
4.2.1 Estat actual

Actualment les instal·lacions del nucli 1800 de l'estació de Baqueira Beret compten amb una infraestructura amb un ampli potencial de millora per a cobrir les necessitats de manteniment i serveis..

Baqueira- Beret te una capacitat de transport de 59.424 esquiadors per hora, una superfície per esquiar de 2.166 ha, 161 km de pistes trepitjades, 7 km de itineraris senyalitzats fora pista, 10 km d'esquí de fons, amb un domini que te un desnivell total de 1.110 m., des de la cota 1500 a Baqueira, fins als 2610 del Tuc de Baciiver.

En aquest context, és necessari ampliar les zones de taller i magatzem així com fer una remodelització de la terrassa del nucli 1800 per tal de compatibilitzar i millorar la integració de paisatgística d'aquestes instal·lacions, tant a l'hivern com a l'estiu, malgrat no estiguin en servei.

4.2.2 Proposta

En base a l'increment de visitants que experimenta la zona i, per tal de poder donar un ús eficient a les instal·lacions existents, es projecta una ampliació i reforma de les instal·lacions actuals, on es proposa:

- Per la **cara nord**: ampliació del taller i magatzem (a dos plantes. La planta baixa i la planta 1). El taller es juxtaposa als 2 existents ocupant l'espai on ara hi ha els dipòsits.
- Per la **cara sud**: ampliació de magatzem i garatges de màquines (box). L'ampliació és orgànica i en continuïtat amb els cossos edificats existents. L'ampliació afecta a les tres plantes:
 - La planta baixa: es projecten 3 boxes nous. En la part més fonda del nou edifici se situa l'ampliació del magatzem existent.
 - La planta superior: S'amplien els locals interiors amb il·luminació natural amb finestres altes a la façana oest i finestres més generoses a la façana sud. El local que actualment és la fusteria, s'amplia ocupant el porxo exterior actual fins a donar continuïtat amb l'ampliació.
 - Planta terrassa - bar: La terrassa regularitza la seva forma donant un font continu (barana) fins al retorn en el límit sud, es reforma el paviment i es creen i s'ordenen nous espais.

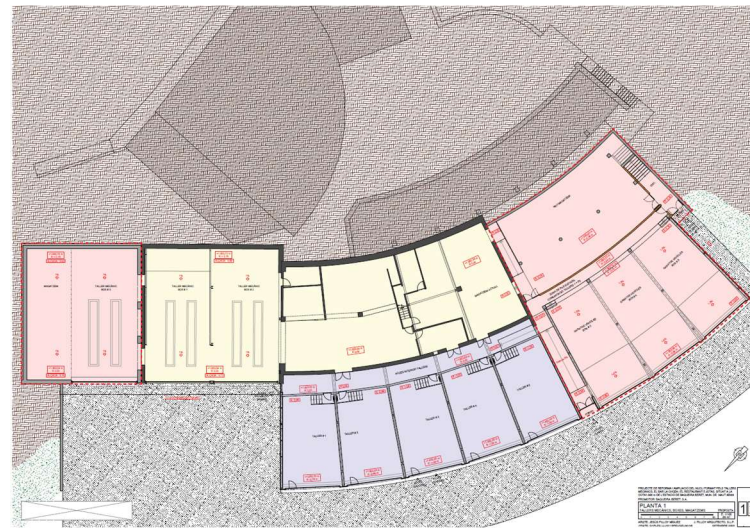
Les instal·lacions es situen a la zona més exposada del mirador de Vaqueira; al nucli 1800 de l'estació d'esquí Baqueira Beret. Fins aquest punt hi arriben tres dels principals remuntadors de l'estació TC Baqueira, TS Esquíros i TSD Bosque; que són la via principal d'accés dels usuaris al nucli 1800 durant la temporada d'hivern.

Les estratègies estructurals d'integració de l'edificació amb l'entorn són:

- Definir una distribució dels usos, a través d'una associació programàtica, que sigui funcional al seu ús, agrupant les activitats dels edificis de tallers, de garatge i manteniment, així com els destinats a l'oci.
- Adaptar l'ampliació a l'estructura construïda existent, projectant les ampliacions en el pla horitzontal i no en vertical i donant continuïtat als edificis existents.
- Construir l'edificació amb materials, elements i criteris constructius adaptats al paisatge, utilitzant materials amb colors foscos, naturals semblants als presents a la zona d'estudi.

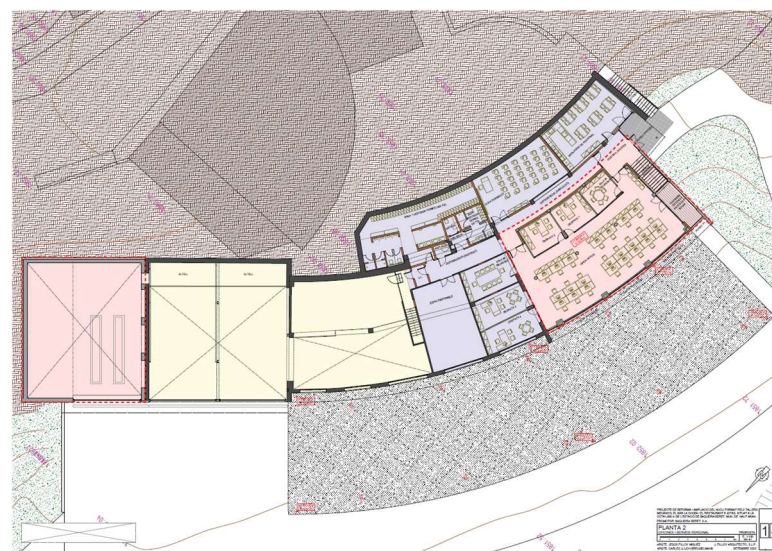
4.2.3 Distribució dels usos a l'edifici

El projecte requereix l'ampliació d'un total de 1.489 m² de nova superfície construïda. Les àrees que defineix la proposta per a l'ampliació de superfície són:

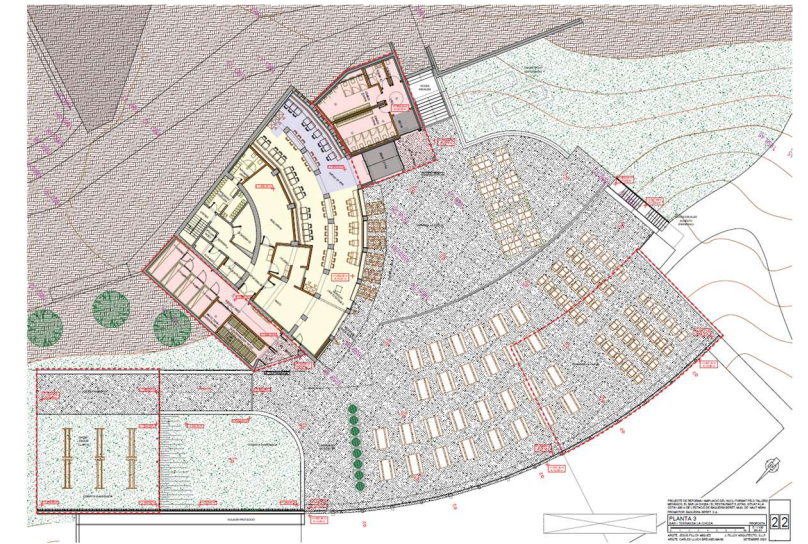
DISTRIBUCIÓ DELS USOS EN LES EDIFICACIONS

Planta	Usos	Superfície (m ²)
Planta baixa	Taller mecànic i magatzem nord	206,0
	Garatge màquines	290,0
	Magatzem sud	200,0

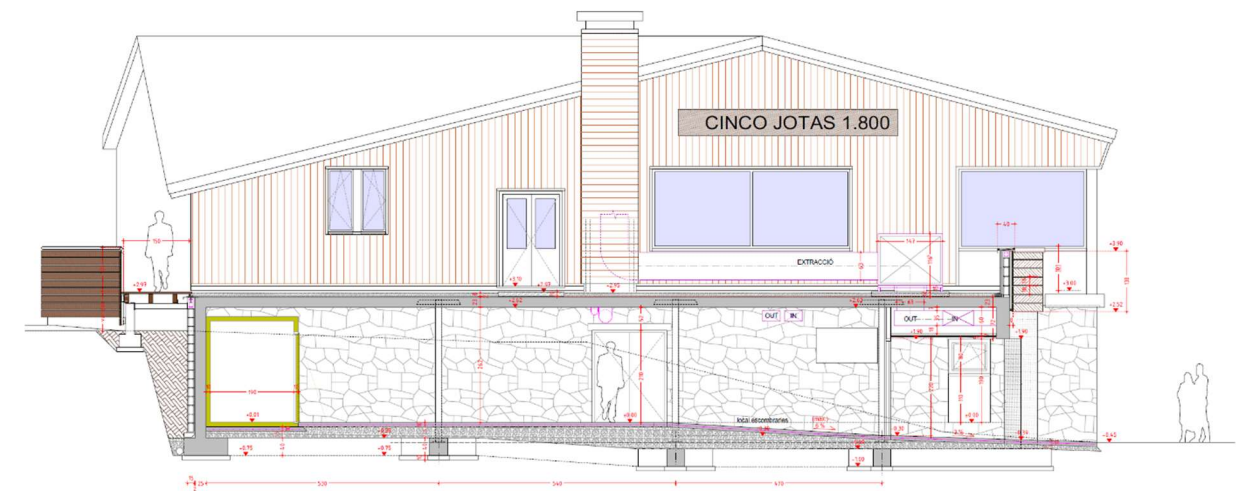
DISTRIBUCIÓ DELS USOS EN LES EDIFICACIONS

Planta	Usos	Superfície (m ²)
Planta primera	Ampliació nord	00,0
	Locals i magatzem sud	233,0

DISTRIBUCIÓ DELS USOS EN LES EDIFICACIONS

Planta	Usos	Superfície (m ²)
Terrassa	Terrassa i coberta	560,0

Materials proposats en els edificis

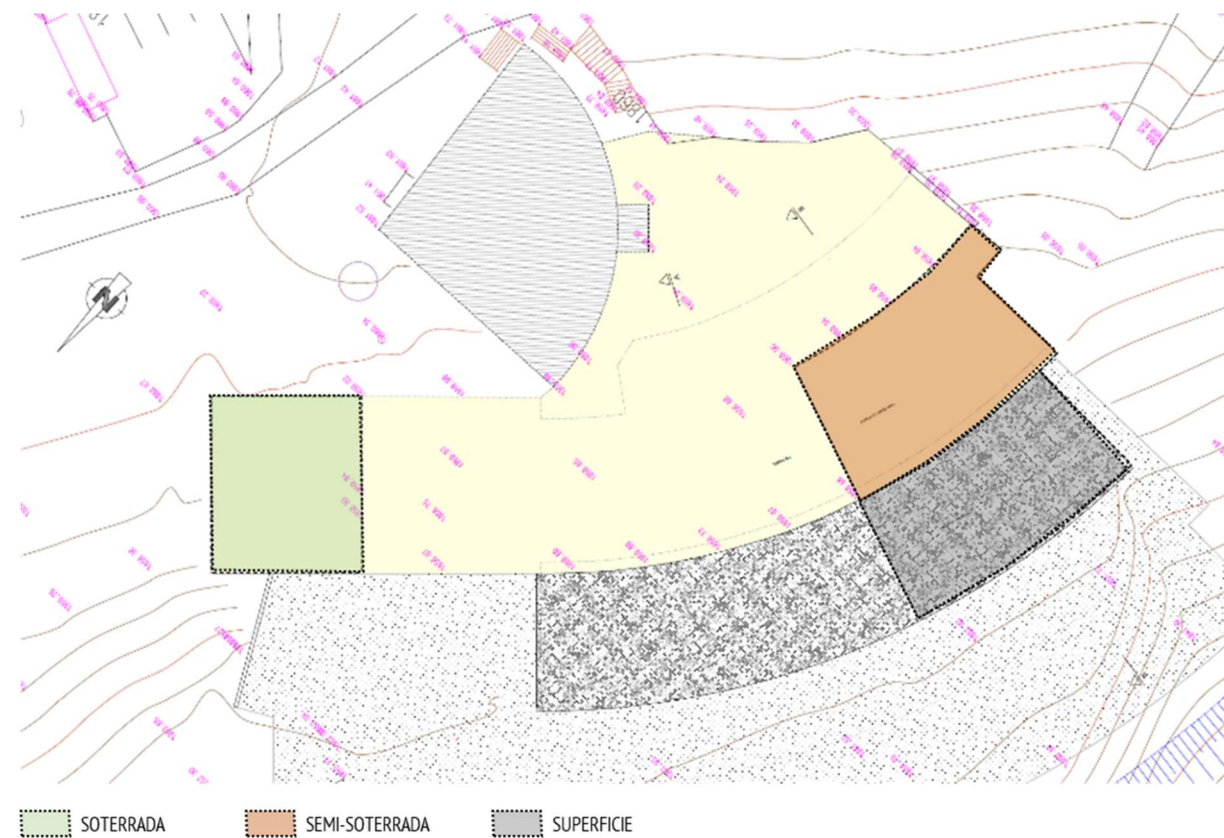
5. ESTRATÈGIA, CRITERIS I MESURES D'INTEGRACIÓ

5.1 LÍNIES ESTRATÈGIQUES D'INTEGRACIÓ

5.1.1 Adaptar l'ampliació a l'estructura construïda existent. Limitar l'ocupació

L'ampliació es distribueix en diferents edificis i plantes. No obstant, cap de les noves superfícies construïdes superarien l'alçada de l'edifici existent. Tota l'ampliació projectada es desenvolupa a l'eix horitzontal, construint la nova superfície adjacent a les instal·lacions existents.

Per tant, s'aprofiten al màxim els volums actuals, només incrementant superfície construïda de manera soterrada o semisoterrada.

5.1.2 Actuacions per grans escales d'observació.

Tal com s'ha exposat, l'àmbit d'actuació té una posició dominant en un paisatge de gran abast, a llargues distàncies que la fa especialment sensible. Aquesta situació coincideix en que no hi ha cap element visual que faci barrera d'aquest àmbit, ja que coincideix amb el traçat de la pista que baixa a cota 1.500.

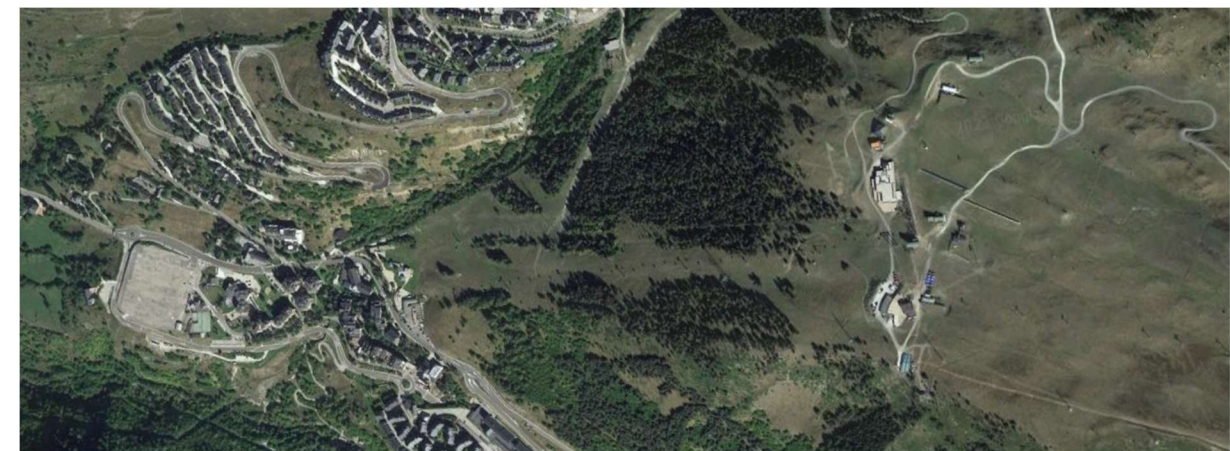
Aquest fet el fa doblement exposat.

Malgrat les actuacions no comporten un increment substancial d'ocupació, plantejant-les semisoterrades, pel que fa als nous boxes, és una oportunitat per a millorar la seva integració en el seu conjunt, i concretament a grans escales d'observació.

Evitant afectar les vistes del propi mirador es proposa reforçar la vegetació per a incrementar l'apantallament de com a mínim els boxes per la maquinària, que actuen de sòcol de l'edifici, i que amb mesures complementàries han de generar un espai neutre:

Proposta de plantacions de pi negre (Pinus uncinata) entre les dues pistes

Situació actual, sense plantacions.

Situació projectada amb l'apantallament vegetal:

5.1.3 Millora de la integració dels espais en superfície.

Un dels aspectes principals del programa és la millora dels espais en superfície, considerant tant el paisatge d'hivern, però també el paisatge d'estiu, malgrat les instal·lacions no estiguin en explotació, si més no d'una manera completa.

Actualment la terrassa de la cafeteria està generada per la coberta dels tallers, que ara es plantegen ampliar, i en coherència també la terrassa. Aquest és un espai poc curós, amb una explanada de llambordes de formigó, que són l'ombra del tractament dels forjats dels tallers, diferenciat d'aquells àmbits recolzats directament sobre el sòl.

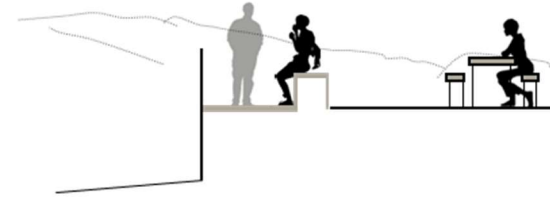
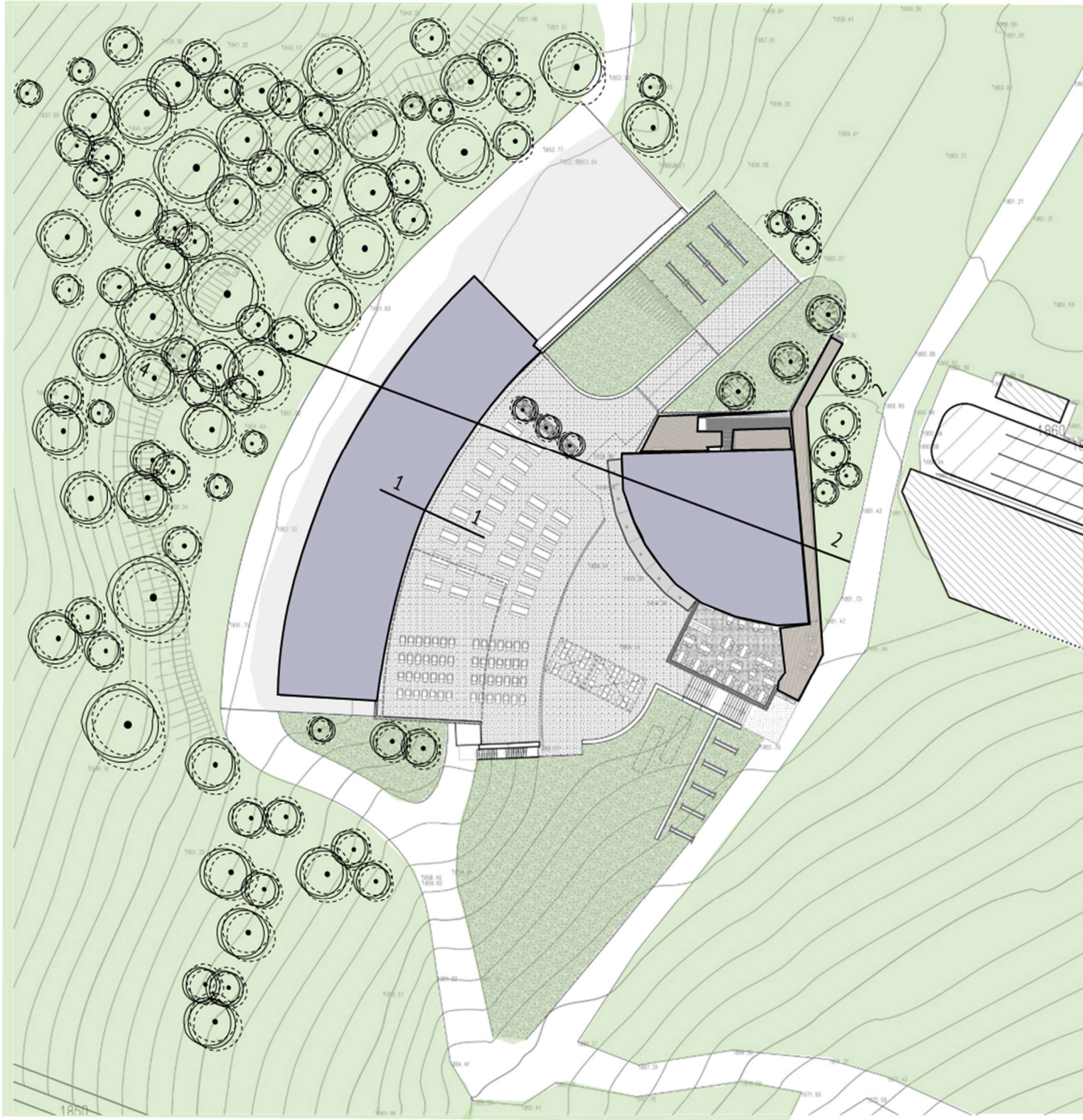
A l'hivern, amb neu i completament ple de taules, és un paisatge vinculat a l'esquí. A l'estiu no deixa de ser una gran explanada pavimentada.

La proposta ha d'incloure un tractament de la terrassa, que permeti una millora del paisatge a l'estiu, i també de la seva explotació a l'hivern.

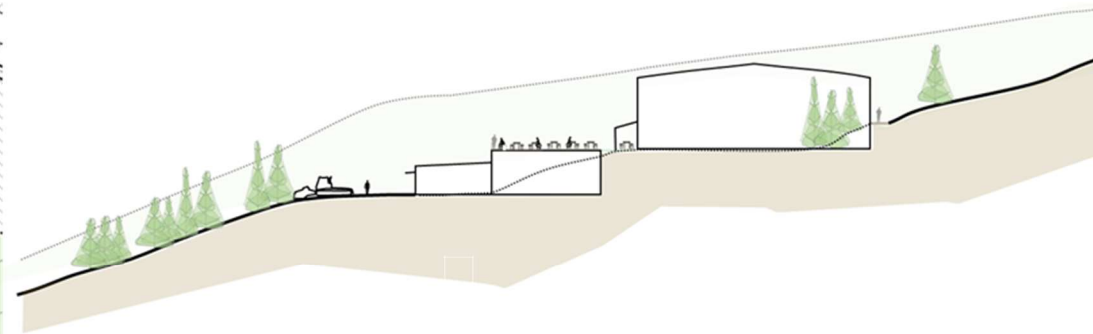
També la proposta, tal com s'ha indicat, ve reforçada per la plantació en tot el frontal de la terrassa ocultant el sòcol que generen els boxes existents, incrementats amb la proposta.

Indicativament es presenta la següent proposta, que exposa una primera ordenació, indicativa, i un recull de materials per a la integració d'aquest gran espai construït:

PROPOSTA

Secció 1-1

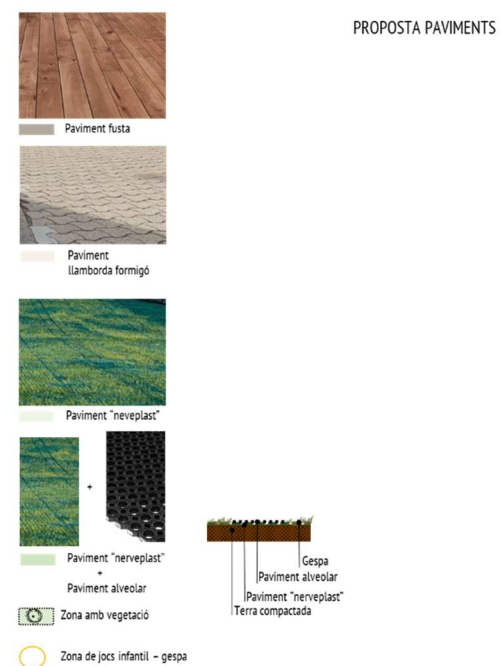
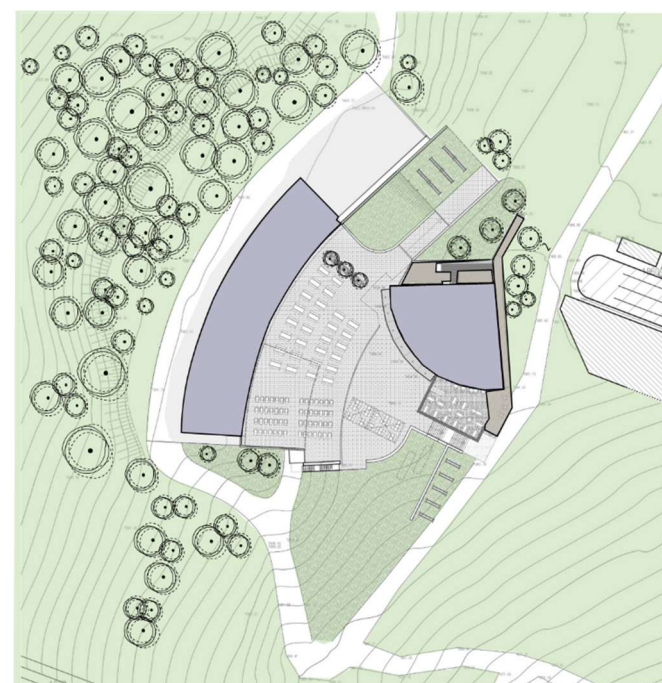
Secció 2-2

5.2 ALTRES MESURES D'INTEGRACIÓ

5.2.1 Materials, elements i criteris constructius

Per integrar l'edifici amb l'entorn, s'agafaran de referència elements constructius preexistents a l'entorn del nucli 1800 de l'estació d'esquí Baqueira Beret.

MATERIALITAT

5.2.2 Plantacions d'apantallament

Tal com s'ha exposat es portarà a terme l'apantallament del sòl de boxes evitant afectar les vistes del mirador.

Les plantacions es faran amb Pi negre (*Pinus uncinata*), i avet (*Abies alba*) que és el propi de la zona donada l'alçada de l'àmbit d'actuació, que es on es dona el canvi entre una espècie i altre en aquestes exposicions:

Pi negre isolat, i al fons barreja de pi negre i avet

5.2.3 Neutralitzar elements industrialitzats

L'espai de boxes és necessàriament industrialitzat, amb gàlibs propers als 6 metres, i amb accessos propis d'un espai de taller i manteniment.

La seva situació, de sòcol de l'àmbit de la cafeteria i terrassa, planteja estratègies de neutralització, per tal de que no ressaltin en un paisatge força exposat.

Baqueira ve, en els últims anys, utilitzant aquesta estratègia amb prou èxit

Exemple de sala de bombeig de la bassa beret

Aplicat a l'àmbit concret resultaria en la següent proposta, on es compara l'estat actual i la proposta, incloent altres mesures d'integració:

5.3 RESTAURACIÓ GENERAL DE L'ÀMBIT

A més de les mesures proposades de disseny del projecte, es defineixen una sèrie de mesures que han de finalitzar la integració paisatgística de l'ampliació de l'edifici del nucli 1800 de l'estació d'esquí Baqueira Beret, en aquest entorn tant sensible. Aquestes són:

- Mesures durant la construcció
- Restauració de les superfícies generades.

5.3.1 MESURES DURANT LA CONSTRUCCIÓ

ACCESSOS

Per tal de limitar les afeccions durant la construcció a allò estrictament que es construeix, sol·licita unes línies estratègiques ben definides, que afecten bàsicament als mitjans constructius. En aquest context, l'obra es portarà a terme de la següent manera:

- S'aprofitarà estrictament els accessos existents i no s'obrirà cap nova pista per accedir a les instal·lacions, que permeti el pas de vehicles pesants.
- Els materials per a la pròpia instal·lació i el seu muntatge es subministraran amb vehicles rodats per els accessos existents, i en cas necessari amb helicòpter.

LIMITAR LES OCUPACIONS DE LES OBRES

Per tal d'evitar l'afecció incontrolada al sòl es portaran a terme les següents mesures preventives:

- Prohibició de circular fora de l'àmbit estricte de les instal·lacions i vies existents.
- Senyalització estricta dels camins d'accés als punts d'obra.
- S'habilitarà a l'aparcament, una zona d'instal·lacions auxiliars, que centralitzarà l'abassegament de materials, el manteniment, si s'escau de la maquinària.

GESTIÓ DE RESIDUS

Es preveuran estratègies específiques per tipus de residus:

- Punt net

A l'aparcament s'habilitarà un punt net, per a la gestió dels residus generats a l'obra. Aquests es separaran com a mínim:

- Runes
 - Olis
 - Ferralla
 - Paper
 - Plàstic
 - Rebuig
- Gestió d'olis i greixos
 - Obligació de la maquinària a realitzar el manteniment en les seves respectives plantes, o als parcs de maquinària, que es preveurà a l'aparcament. En aquest s'establirà un punt concret per aquestes activitats, amb la implantació de contenidors específics per llaunes, plàstics i olis usats.
 - La maquinària estàtica lligada a les excavacions, que no es pot desplaçar per realitzar aquestes operacions (giratòries o altres màquines lligades a excavacions puntuals) serà servida per un equip de manteniment i abastament, que serà l'encarregat de realitzar aquestes operacions amb la màxima seguretat, retirant el rebuig als punts de recollida de residus.
 - Formigonat

La neteja de les cubes de formigó, es realitzarà a la pròpia planta de l'empresa de formigonat, mai a dins de l'obra.

En el cas de preveure, la neteja de les canaletes, s'habilitarà un punt concret en l'aparcament. El material de neteja es retirà i es gestionarà.

Les aigües de la neteja, mai aniran directament a un curs superficial.

PROTECCIÓ DEL SÒL. GESTIÓ DE TERRES VEGETALS

Es portarà a terme, abans de qualsevol actuació el decapatge de la terra vegetal, l'abassegament, de forma adequada, i la posterior extensió, sobre el terreny ja reperfilat.

Les terres vegetals es disposaran en cordons al marge de les obres, o al marge de les excavacions puntuals.

Aportació de terra vegetal prèviament decapata

PROTECCIÓ DE LA QUALITAT DE LES AIGÜES

Les mesures tenen un caràcter preventiu, i són fonamentalment definir àmbits d'exclusió, on no serà possible cap tipus d'activitat temporal lligada a les obres llevat d'aquelles expressament definides.

Seràn zones d'exclusió per activitats temporals les següents:

- Zones inundables de rius i torrents, i com a mínim 25 metres de les seves lleres
- Els estanys i un perímetre de 25 metres al seu voltant.

Es preveu que qualsevol manipulació de productes potencialment contaminants es porti a terme en la zona d'instal·lacions auxiliars, que es preveu en l'aparcament, que permetrà:

- Concentrar les activitats de major impacte, limitant les activitats en les instal·lacions auxiliars.
- Control de les aigües sortints, en aquests punts, amb un acurat control del drenatge, cap a les lleres.

Les aigües generades, tindran diferents tractaments en funció de la seva procedència:

- Les aigües de la plataforma d'instal·lacions auxiliars, és a dir de l'àmbit d'aparcament reservat, hauran d'anar necessàriament a una rasa, que permeti la seva retenció, prèvia a la incorporació al riu. Això permetrà, en cas d'un vessament incontrolat, retenir aquestes aigües, i tractar-les in situ, o portar-les a un gestor.

Aquesta rasa també actuarà de desbast, acumulant els materials arrossegats de la zona d'instal·lacions auxiliars.

- Quant a les aigües residuals procedents dels serveis, no cal portar a terme cap tipus d'actuació, ja que a les instal·lacions fixes a l'aparcament, ja hi ha serveis pel personal de l'estació, i per tant també pel personal adscrit a l'obra.

PROTECCIÓ DE LA FAUNA

S'han de prendre mesures preventives per evitar l'afecció a la fauna, especialment en els períodes més sensibles:

- Abans d'iniciar les obres, es prospectarà el terreny a intervenir per localitzar possibles exemplars de fauna.
- Durant les obres, s'evitarà deixar rases obertes en acabar la jornada de treball, o bé protegir-les adequadament per evitar que hi caiguin animals. En reiniciar el treball, prospectar dins les rases o sèquies per a comprovar que no n'hi ha animals atrapats.

5.3.2 Restauració de les superfícies generades

La mesura correctora principal és la restauració de les superfícies alterades, principalment, en els límits de les edificacions.

Així, en general es portarà a terme:

- Es realitzarà prèviament a l'inici de les obres el decapatge del 25 cm. de la terra vegetal, i s'abassegaran les terres en forma de cordons al límit de l'obra.
- Aportació i estesa de 25 cm. de terra vegetal, en la coberta vegetal dels edificis i en les franges que limiten amb el terreny original.

Es garantirà pendents i formes orgàniques del relleu amb el terreny original.

- En els marges que quedin alterats al límit de les edificacions, es reperfilarà el talús amb una pendent màxima 3H:2V, recomanable 3H:1V
- Hidrosembra d'espècies herbàcies, gramínies i lleguminoses:

COMPOSICIÓ ESPECÍFICA DE LLAVORS (HD1)

Família	Espècie	%	gr/m ² hidrosembra	% cobertura	Llavors / cm ²
GRAMINIES	<i>Festuca arundinacea</i>	20	6	11,06	0,3
	<i>Lolium perenne</i>	35	10,5	19,35	0,6
	<i>Festuca rubra commutata</i>	20	6	13,82	0,5
	<i>Festuca rubra 'rubra'</i>	15	4,5	11,85	0,5
LLEGUMINOSES	<i>Lotus corniculatus</i>	2	0,6	177,27	2,1
	<i>Trifolium repens</i>	4	1,2	177,27	2,5
	<i>Medicago sativa</i>	4	1,2	2,21	0,1
TOTAL			30,0	412,9	6,5

6. CONCLUSIONS

L'àmbit del projecte es situa en uns terrenys que el planejament vigent de les NNSS de Naut Aran qualifica de Sòl No Urbanitzable d'especial protecció, i on es permet aquest tipus d'actuació tenint en consideració:

9. Les construccions, de lliure composició, harmonitzaran amb l'entorn. En cap cas es malmetrà la fisonomia ni es pertorbaran les perspectives paisatgístiques del lloc.

El projecte millora i amplia les instal·lacions del nucli 1800 de l'estació d'esquí de Baqueira Beret mantenint, la disposició vertical de les instal·lacions existents, amb un increment relativament reduït d'ocupació, prioritzant les tipologies soterrades i semisoterrades, amb una implantació més eficient per al funcionament de l'activitat.

L'anàlisi de les conques visuals determina que la visibilitat de les instal·lacions és rellevant des del fons de vall, donat que la infraestructura es situa en un mirador sense cap tipus d'apantallament visual.

Amb les mesures proposades d'integració, com l'ampliació adjacent als edificis existents, l'ús de materials i colors adequats, potenciació de la vegetació en la restauració de les superfícies de coberta, apantallament vegetal, ..., els efectes sobre el paisatge queden atenuats, millorant la situació actual

Per tot això, es conclou que la proposta, considerant les estratègies i mesures proposades d'integració en el paisatge, es genera un impacte paisatgístic compatible amb l'entorn.

Ignasi grau roca | **enginyer agrònom** | igremap slp

Naut Aran, octubre de 2023